

گاتنبورگ سوئد میزبان ششمین گردهمایی جهانی سوتا

سرانجام پس از چندین ماه، تلاش کمیته‌ی برگزاری گردهمایی سوتا برای تعیین مکان گردهمایی جهانی سال ۲۰۱۰ به بار نشست. پس از گفتگوها و تبادل نظرهای فراوان مابین اعضای کمیته برگزاری و دو بار رأی‌گیری، شهر گاتنبورگ (یا یوتبری) سوئد برای گردهمایی سال ۲۰۱۰ مورد تأیید قرار گرفت و برای اخذ تأیید نهایی، به هیأت مدیره جهانی سوتا پیشنهاد شد. بنا به اطلاع رسیده، بسیاری از دستداران و اعضای سوتا در سوئد، به‌ویژه دانشجویان مقیم گاتنبورگ، با اشتیاق و انرژی سرشار، آماده‌ی همکاری با کمیته برگزاری گردهمایی هستند. قابل ذکر است که شهر بندری گاتنبورگ دومین شهر بزرگ سوئد پس از استکهلم به‌شمار می‌رود. دانشگاه‌های معروف گاتنبورگ و صنعتی چالمرز در این شهر واقع شده‌اند.

جایزه «یک عمر تلاش»

انجمن بین‌المللی دانشگاه صنعتی شریف (SUTA)، برای ارج نهادن به آنان که پیشینه‌ی درازمدتی در ارائه خدمات مؤثر به دانشگاه صنعتی شریف و یا به امور آموزش عالی در ایران داشته‌اند، جایزه‌ای را در نظر گرفته است. این هدیه قرار است به فرد برگزیده از میان نامزدهای تعیین شده از سوی اعضا و دستداران سوتا، در مراسم ویژه‌ای در طی گردهمایی بین‌المللی انجمن در سال ۲۰۱۰ اهدا شود.

این جایزه شامل ۱۵۰۰ دلار وجه نقد و یک پلاک یادگاری است.

از همگان دعوت می‌شود که قبل از پایان ماه می ۲۰۱۰ از فرمی که در وب سایت انجمن SUTA (www.suta.org) مندرج است استفاده نموده و اطلاعات خواسته شده را درباره‌ی نامزدهای خویش به ایمیل دکتر شهریار مکاره‌چی به آدرس yar@spsu.edu ارسال بفرمایند. دکتر مکاره‌چی پس از بررسی مقدماتی و هماهنگی‌های لازم لیست نامزدها را برای انتخاب نهایی به هیأت مدیره SUTA داده و برنده با تصویب هیأت مدیره در طول گردهمایی ۲۰۱۰ سوتا اعلام خواهد شد.

در این شماره می‌خوانید

- ❖ پیام رئیس انجمن صفحه ۲
- ❖ برنامه تقدیر از نوآوران دانشگاه شریف صفحه ۳
- ❖ مصاحبه با آقای ارض‌پیمان صفحه ۴، ۵، ۶
- ❖ بخش موسیقی ایران صفحه ۷
- ❖ بخش ادبی صفحه ۸، ۹
- ❖ افکار دانشگاه صفحه ۱۰
- ❖ فرامرز فراتر از مرزها صفحه ۱۱، ۱۲
- ❖ افتتاح ساختمان دانشکده مهندسی کامپیوتر صفحه ۱۲
- ❖ چهارمین گردهمایی دو سالانه شافه و نکوور صفحه ۱۳، ۱۴
- ❖ پیام مهندس علی امارزی صفحه ۱۴
- ❖ نشستین جلسه هیأت مدیره شافه و نکوور صفحه ۱۵
- ❖ معرفی برترین دانشمندان دانشگاه شریف صفحه ۱۶، ۱۷
- ❖ طراحی رباتهای سگوی Segway صفحه ۱۷
- ❖ اولین جشن فارغ‌التحصیلی پردیس بین‌المللی... صفحه ۱۸
- ❖ جشن فارغ‌التحصیلان ۱۳۸۸ دانشکده برق صفحه ۱۹
- ❖ گفتگو با دکتر بهراد رضوی صفحه ۲۰، ۲۱
- ❖ وب‌سایت جدید انجمن صفحه ۲۲
- ❖ داستان انتقاب شهر میزبان گردهمایی ۲۰۱۰ صفحه ۲۳، ۲۴، ۲۵
- ❖ گردهمایی اعضا و دستداران سوتا در تهران صفحه ۲۶

نصف حق عضویت اعضای هر شاخه به آن شاخه را تعقیب نموده و رسماً اعلام کردیم که هر شاخه‌ای که خزانه‌داری به هیأت مدیره معرفی کند می‌تواند از این سهمیه بهره‌مند گردد. اتفاقاً شاخه و نکور نمونه موفق از این سیاست بوده و هست. این البته سنت تمام انجمن‌های فارغ‌التحصیلی در سراسر جهان است. انجمن فارغ‌التحصیلان استنفورد نیز اگر چه از کمک‌های مستقیم دانشگاه برخوردار است و بودجه هنگفتی در اختیار دارد، به فارغ‌التحصیلان در آمریکای جنوبی یا خاورمیانه یا سایر نقاط ارائه طریق و پیشنهاد فعالیتی خاص نمی‌کند. لیکن مرتباً آن‌ها را از طریق نشریات در جریان اخبار دانشگاه و پیشرفت‌های فارغ‌التحصیلان قرار می‌دهد که البته ما نیز در حد توان در این زمینه‌ی اخیر فعال بوده و انشاءالله در آینده بیشتر نیز کوشا خواهیم بود.

گروه‌های متعددی از فارغ‌التحصیلان شریف در همین آمریکای شمالی وجود دارند ولی متأسفانه پس از ده سال هنوز شاخه‌ای برای خود تأسیس نکرده‌اند. امیدوارم این دوستان پیام مستقیم مرا دریافت کرده و دستی را که هیأت مدیره به سمتشان دراز کرده به گرمی بفشارند ...

برنامه و نکور با یک انتخابات پرشور به پایان رسید که در آن سیزده نفر برای هفت عضو هیأت مدیره‌ی محلی رقابت کردند. هفت عضو منتخب چه به لحاظ سنی و چه از نظر سابقه فعالیت در سوتا ترکیبی مناسب از باسابقه و جوان بودند که نوید از فعالیت‌هایی درخشان می‌دهد. من به سهم خود و همین‌طور از طرف هیأت مدیره‌ی سوتا به این عزیزان تبریک گفته و آرزوی دو سال خدمت پربردارم. و من... توفیق و علیه‌التوکلان.

برنامه با یک شام گرم و دوستانه در شبی سرد و بارانی به اتمام رسید و یکی از دوستان قدیم لطف کرده و مرا به هتلی که نزدیک فرودگاه گرفته بودم رساند تا پرواز صبح روز بعد را گرفته و به خانه برگردم. پس از یک روز طولانی و پراتفاق همانطور که از شیشه اتومبیل، شب خیس و ظلمانی و نکور را نظاره کرده و برنامه آن روز را در ذهن مرور می‌کردم یاد این غزل حافظ افتادم که به میزبانان نازنین تقدیمش می‌کنم.

شهریست پر ظریفان وز هر طرف نگاری

یاران صلاهی عشق است گر می‌کنید کاری

جلیل کمالی

پائیز ۱۳۸۸

پیام رئیس انجمن

شهریست پر ظریفان وز هر طرف نگاری

چنان که از طریق پیام الکترونیکی و وبسایت مطلع شدید اواخر اکتبر سال جاری گردهمائی سوتای و نکور در این شهر برگزار گردید. اینجانب هم دعوت برگزارکنندگان محترم را اطاعت کرده و طی یک سفر کوتاه مهمان این عزیزان در و نکور بارانی بوم و افتخار یافتیم در جمعی که دربرگیرنده برخی از دوستان قدیم نیز بود حضور یابیم و چند کلمه‌ای هم (شاید هم قدری بیشتر از چند کلمه) سخن بگویم. سوای برنامه‌ریزی دقیق و منظم و سخنرانی مفید و جذاب آقای دکتر واحدی، آن چه به وضوح به چشم می‌آمد صمیمیت و علاقه‌ای بود که بین برنامه‌ریزان و شرکت‌کنندگان موج می‌زد.

کسانی که در گردهمائی بین‌المللی سوتا در و نکور در تابستان ۲۰۰۸ شرکت کردند، از نزدیک شاهد تلاش و برنامه‌ریزی دقیق اعضای سوتای و نکور بودند و سوای این گردهمائی نیز شاخه و نکور همیشه هم از نظر تعداد و تنوع و هم از نظر کیفیت برنامه‌ها جزو موفق‌ترین شاخه‌های سوتا بوده است.

آن شب بر این نکته تأکید کردم که شکل خاص اداره‌ی سوتا برای هیأت مدیره امکان دخالت و برنامه‌ریزی برای شاخه‌های پراکنده در اقصا نقاط جهان را نمی‌دهد و بر فرض هم که می‌داد قطعاً مقرون به صلاح و صواب نمی‌بود که ما در گوشه‌ای از کره‌ی خاکی بنشینیم و به گروهی در کشوری دیگر نوع فعالیت‌ها و تعدادشان را دیکته کنیم. شاخه‌های سوتا از نظر تعداد اعضاء، تمرکز رشته‌های تحصیلی، توزیع سنی و اوضاع آب و هوایی متفاوتند و پرواضح است که برنامه‌های هر شاخه بسته به همه این عوامل، متفاوت خواهند بود. تمام تلاش هیأت مدیره رساندن پیام سوتا به فارغ‌التحصیلان شریف در سراسر عالم هستی است و هر زمان نیز که فردی یا جمعی از این عزیزان بخواهد آستین همت را بالا زده درصدد تشکیل شاخه‌ای برآید می‌تواند روی کمک‌های هیأت مدیره در جهت اطلاع رسانی، کمک فکری، ارتباط‌گیری با بقیه شاخه‌ها، تبادل تجربیات و کمک‌های مالی حساب باز کند. به‌طور خاص، در زمینه‌ی مالی، ما سیاست هیأت مدیره پیشین در بازگرداندن

ارسال نمایندند. همچنین از فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی شریف که در دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقات فعال هستند، دعوت می‌شود که در کمیته‌های تخصصی داوران بین‌المللی با ما همکاری کنند. علاقمندان شرکت در این برنامه می‌توانند فرم مربوطه را از سایت SUTA (www.suta.org) دریافت نمایند. جهت دریافت اطلاعات بیشتر در مورد این برنامه می‌توانید با آقای مهندس ملیحی، دبیر جشنواره تماس بگیرید (f.malihi@gmail.com).

برنامه زمان بندی:

فراخوان شرکت در برنامه شهریور - مهر ماه ۱۳۸۸
ارسال پرسش‌نامه و ارسال خلاصه طرح پایان اسفند ماه ۱۳۸۸
بررسی طرح‌ها در کمیته تخصصی داوران فروردین - اردیبهشت ۱۳۸۹
اعلام طرح‌های برگزیده اردیبهشت ۱۳۸۹
جشنواره SUTA و تقدیر از پژوهشگران خرداد ۱۳۸۹

فرم شرکت در برنامه تقدیر از نوآوران

دانشگاه صنعتی شریف

Dr. Mojtahedi Innovation Award

از اساتید و پژوهشگران علاقمند به شرکت در این برنامه دعوت می‌شود پرسش‌نامه زیر را به همراه خلاصه تحصیلات و تجربیات آموزشی و پژوهشی خود (Resume) تکمیل و تا پایان اسفندماه ۱۳۸۸ به دفتر هیأت مدیره SUTA (innovation@suta.org) ارسال نمایند.

- عنوان طرح (فارسی و انگلیسی)
- نام ارائه دهنده و همکاران طرح
- دانشکده
- نشانی، تلفن تماس و Email
- سوابق تحصیلی و مدارج علمی
- فعالیت های علمی - پژوهشی
- لیست مقالات علمی در نشریات تخصصی ملی و بین‌المللی
- خلاصه طرح و زمینه‌های ابتکار و نوآوری

برنامه تقدیر از نوآوران دانشگاه صنعتی شریف

Dr. Mojtahedi Innovation Award

انجمن بین‌المللی دانشگاه صنعتی شریف (SUTA) در نظر دارد به منظور ارج نهادن به تلاش اساتید و پژوهشگران و حمایت و تشویق خلاقیت و نوآوری در دانشگاه، اولین جشنواره تقدیر از نوآوران دانشگاه صنعتی شریف را در خردادماه سال ۱۳۸۹ برگزار نماید. این جشنواره با حمایت مالی و مدیریت SUTA و با همکاری معاونت پژوهشی دانشگاه صنعتی شریف انجام می‌شود و به یادبود آقای دکتر مجتهدی بنیان‌گذار و اولین رئیس دانشگاه به نام ایشان، نام‌گذاری گردیده است.

خلاقیت و نوآوری عامل کلیدی در رشد سازمان‌ها و موفقیت در محیط رقابت کنونی است که تغییرات پیچیده و سریع مشخصه اصلی آن است. امروزه سازمان‌هایی که نوآوری و بهبود مستمر در آنها نهادینه شده باشد، به‌عنوان پیشرو شناخته شده و خود را از بقیه سازمان‌ها متمایز می‌کنند. هدف از برگزاری این جشنواره، شناسایی، تقدیر و حمایت از اساتید و پژوهشگران دانشگاه صنعتی شریف در زمینه خلاقیت و نوآوری در بخش آموزش و پژوهش است.

طرح‌های ارائه شده از دانشکده‌های مختلف در کمیته‌های تخصصی داوران بین‌المللی این برنامه بررسی و نهایتاً به یک طرح پژوهشی از هر دانشکده در همایش سالانه SUTA در خردادماه سال ۸۹ تقدیرنامه و حمایت مادی اهداء می‌گردد. زمینه‌های تخصصی شامل: علوم پایه: ریاضی، شیمی، فیزیک، مدیریت و اقتصاد، مهندسی و علوم مواد، مهندسی مکانیک، مهندسی برق، مهندسی کامپیوتر، مهندسی شیمی و نفت، مهندسی صنایع، مهندسی عمران و مهندسی هوا فضا است. معیارهای ارزیابی طرح‌ها شامل: خلاقیت و نوآوری طرح در سطح ملی و بین‌المللی، ارزش علمی طرح از نظر ارائه در نشریات معتبر علمی و کاربرد نتایج طرح پژوهشی در بخش صنعت می‌باشد.

از اساتید و پژوهشگران علاقمند به شرکت در این برنامه دعوت می‌شود فرم مربوطه را تکمیل و به همراه خلاصه تحصیلات و تجربیات آموزشی و پژوهشی خود تا پایان اسفندماه ۱۳۸۸ به دفتر هیأت مدیره SUTA (innovation@suta.org)

مصاحبه با آقای ارض پیمان

مصاحبه کنندگان:

آقای دکتر بهرام ظهیر اعظمی و خانم مهندس فرزین رادکانی

هر کس از دانشگاه شریف فارغ التحصیل شده است، حتماً یک بار هم که شده با او برخورد داشته است. چهره‌ی دوست‌داشتنی او با لهجه گیلکی‌اش برای من که از زمان فارغ التحصیلی‌ام نزدیک به دو دهه است می‌گذرد، فرق زیادی نکرده است. همان‌طور مهربان و پرنرژی مشغول انجام کار است. در کشور ما امروز کمتر می‌توان کسانی را یافت که کارشان را با عشق عجیب کرده باشند و او در زمره این نواذر است. کلام را این‌گونه آغاز می‌کند:

به نام خدا، من احسان‌الله ارض پیمان هستم، دیپلم ریاضی، از مرداد ماه سال ۱۳۴۵ وارد دانشگاه شدم ولی حکم من از بهمن ماه سال ۱۳۴۵ زده شده است و این باعث افتخار من بود که در دانشگاه خدمت کنم. در سال ۱۳۴۵ به عنوان کارمند و در

سال ۱۳۶۲ رئیس اداره فارغ التحصیلان شدم و تا سال ۱۳۸۰ به عنوان کارمند رسمی در اداره آموزش بودم. در سال ۸۵ به درخواست خودم بازنشسته شدم و الان سه سال هست که در دفتر انجمن فارغ التحصیلان مشغول به کار هستم و این باعث افتخار من است. از آنجا که مرحوم دکتر مجتهدی از فامیل - های دور من و همشهری من بودند و برادر بزرگ من در دبیرستان البرز معلم تاریخ و جغرافیا بودند، از این طریق باعث شد که من وارد دانشگاه بشوم. البته هدف من در محیط دانشگاه این بود که به تحصیل خود ادامه بدهم ولی خوشبختانه یا متأسفانه آن قدر جذب کار شدم که تحصیل را رها کردم.

به سؤالهای ما درباره‌ی رؤسای دانشگاه که طی ۴۳ سال آمده‌اند و رفته‌اند این‌گونه پاسخ می‌دهد:

دل‌سوزترین: مرحوم دکتر مجتهدی

با تجربه‌ترین: اکثراً خوب بودند ولی باز هم آقای دکتر مجتهدی زیرک‌ترین یا با سیاست‌ترین: به نظر من (اگر اشتباه نکنم) دکتر امین

ایشان خیلی دقیق بودند، زمانی من و مرحوم میراحمدیان کارت دانشجویی صادر می‌کردیم. دکتر امین امضاهایی که می‌کردند امکان نداشت با هم‌دیگر فرق داشته باشد. در درس دادن هم همه بسیار از او تعریف می‌کردند.

بلند پروازترین: دکتر مجتهدی

موفق‌ترین: دکتر مجتهدی و دکتر امین

بهترین همکاری را طی این سال‌ها مرحوم دکتر چمران می‌داند و وقتی از او سخن می‌گویند شدیداً احساساتی می‌شود.

ایشان در همه چیز خوب بودند.

شیک پوشیدن، صرفه‌جویی کردن، اداره کردن، با معلومات بودن را از صفات برجسته ایشان می‌داند.

اتفاقاً امروز تولد فرزندشان بود که من تماس گرفتم و تولدشان را تبریک گفتم.

پرکارترین: دکتر مجتهدی

عالم‌ترین: دکتر نصر

مجتهدی مواظب همه چیز و همه کس بود. اتاقش در همین ساختمانی که الان اتاق رئیس دانشگاه است، بود. من هیچ یادم نمی‌رود، یک آقای مهندسی بود که دیر به دانشگاه آمده بود و دکتر مجتهدی جلوی او را گرفت و گفت چرا دیر آمدی؟ و خیلی جالب‌تر این‌که هر روز صبح شنبه در سالن ورزش دانشگاه از ۶+ نفر امتحان ریاضی می‌گرفتند و صندلی‌ها را به سه گروه تقسیم کرده بودند و خودشان هم آنجا بودند.

از محیط انجمن فارغ‌التحصیلان و میزان ارتباط فارغ‌التحصیلان با دفتر راضی هستید؟

کامل نه. هر چند بعضی از فارغ‌التحصیلان بسیار وقتشان را می‌گذارند که در انجمن باشند ولی روی هم رفته آنچه که انجمن انتظار دارد پیش نمی‌رود.

آیا در گذشته ارتباطی بین انجمن فارغ‌التحصیلان در ایران و انجمن فارغ‌التحصیلان در خارج از کشور بوده است؟ و آیا وجود این دو انجمن منطقی است؟

بله و این دو را من لازم و ملزوم هم می‌دانم - ارتباط با خارج باید بیشتر باشد چون هم به نفع خود شخص است و هم به نفع دانشگاه و این ارتباط باید برقرار باشد تا سطح دانشگاه و کشور را بالا ببرند - در حال فعلی این ارتباط مناسب است ولی کافی نیست و کم هست.

امروزه انجمن فارغ‌التحصیلان از یک اتاق قدیمی به ساختمان جدیدی منتقل شده است که به همت فارغ‌التحصیلان و در سه طبقه ساخته شده است. در این مورد از ایشان سؤال می‌کنیم.

چه چیزی باعث شد ساختمان جدید انجمن فارغ‌التحصیلان ساخته شود و چه کسانی هزینه ساخت را پرداخت کردند؟

حدود ۵ یا ۶ سال پیش تصمیم گرفته شد این ساختمان ساخته شود. دو ایده مختلف بود، یک سری تمایل داشتند این ساختمان در داخل دانشگاه و یک سری تمایل داشتند در بیرون از محیط دانشگاه باشد. به نظر من داخل دانشگاه بهتر است، چون فارغ‌التحصیلان قدیمی بیشتر راغب هستند که به

احساسش در مورد کنار رفتن دکتر مجتهدی از دانشگاه این است که سیاست دولت وقت بوده است.

آقای دکتر مجتهدی دوست داشتند دانشگاه نمونه باشد، خوشبختانه هم شد. اولین سری فارغ‌التحصیلان دانشگاه مثل بمب در خارج صدا کرد و الان هم اسم شریف می‌آید واقعاً شناخته شده است. هم از نظر علمی - هم از نظر استادان واقعاً نمونه است ولی باز باید زحمت کشید.

به نظر شما دانشجویان در این ۴۰ سال و اندی از نظر سطح علمی یا سطح توقع تغییر کرده‌اند؟

از نظر معلومات دانشجویان شریف همیشه حرف اول را می‌زدند چه از زمانی که آقای دکتر جلالی با نمره ۲۰ به اینجا وارد شدند و چه دانشجویانی که الان وارد می‌شوند. شریفی‌ها، هم از نظر ورود و هم خروج خوب هستند مخصوصاً بچه‌های برق. این سال‌های اخیر حتماً یک هواپیما از بچه‌های شریف برای ادامه تحصیل به کشورهای دیگر می‌روند. از نظر توقع بچه‌های الان مثل بچه‌های گذشته نیستند و شاید هم دلایل این باشد در گذشته امکانات کمتری داشتیم، الان بچه‌ها توقعشان زیاد است.

این انتظار به چه چیزی بر می‌گردد؟

برای من برخورد با استاد و آدم‌ها خیلی مهم است و این با گذشته اصلاً قابل مقایسه نیست و احساس می‌کنم آن احترامی که در گذشته وجود داشت الان کمتر شده است و ما این اتفاق را در جامعه هم می‌بینیم.

آیا از کارتان، همکارانتان و مدیریت در این سال‌ها راضی بوده‌اید؟

صد درصد و واقعاً حقیقت را می‌گویم، من از خدای خود متشکر هستم که نسبت به این دانشگاه آنچه وظیفه من بود انجام دادم.

شاید به نظر برخی از دانشجویان من خیلی سخت‌گیر هستم و این را هم از مرحوم دکتر مجتهدی به ارث برده‌ام. نظم و انضباط برای من حرف اول را می‌زند. به خاطر من هست شخصی که نماینده مجلس بود آمد اینجا و مدرکش را می‌خواست و من گفتم آقا بروید تسویه حساب کنید. کسی که از من انتظار بیشتری داشت تا سریع کارش را انجام دهم، ولی پیش من همه یکسان هستند.

وقتی پس از سالها دیدمشان اسم خانمشان را هم گفتم و ایشان تعجب کردند. امروزه بسیاری از دانشجویان و فارغ التحصیلان جدید که اینجا رجوع می کنند متوجه می شوم فرزند فارغ التحصیلان گذشته هستند و وقتی به آنها می گویم تعجب می کنند.

خاطراتش را که ورق می زند از شهید مجید شریف واقفی می گوید:

او را من یک انسان والا می دانستم هم از نظر درسی هم از نظر برخورد اجتماعی و شاید یک نمونه مانند دکتر چمران بود. از دانشجویان خوب آقای سیدجمال الدین گلستانی را به خوبی بیاد دارم که دانشجوی برق بود و ۱۴ سال سن داشت. موقع ثبت نام در دانشگاه چون سن شان کم بود آقای مهدویان دوست نداشت او را به خوابگاه بفرستد و خانه ای برایش تهیه کردند.

دانشگاه را خانه خود می داند:

من وقتی وارد تالارها می شوم جذب تالارها می شوم به دلیل خاطراتی که از امتحانات و کنکور در آنجا دارم. همچنین ساختمان ابن سینا که قبلاً ساختمان دکتر مجتهدی بود.

وقتی از دل مشغولی هایشان در خارج از محیط دانشگاه می پرسیم می گوید:

من بیست سال هست به همت آقای جباری روزهای یکشنبه و سه شنبه بعد از ظهر ورزش می کنم.

به زندگی خصوصیش هم نقبی می زند، می گوید:

وقتی من در سال ۵۱ با همسرم ازدواج کردم آقای مهدویان که به عروسی من آمدند، به خانم من گفتند شما هووی دانشگاه هستید، چون ارض پیمان با دانشگاه عقد بسته است. ثمره زندگی من دو فرزند است، یک پسر و یک دختر. پسر فارغ التحصیل شریف در رشته صنایع و دخترم دندان پزشکی است و من افتخار می کنم به فرزندانم، آنان تنها سرمایه من در زندگی می باشند.

از برخورد فارغ التحصیلان با خود راضی است و کلام آخر را با آنان می گوید:

من از فارغ التحصیلان که در خارج کشور هستند می خواهم که رابطه خودشان را با ایران به خصوص دانشگاه قطع نکنند. من در مدت ۴۳ سال در خدمت ۲۷۰۰۰ فارغ التحصیل بودم و به همه بدون استثناء علاقه دارم و این باعث افتخار من است.

داخل دانشگاه بیایند تا در بیرون محیط دانشگاه باشند، البته با مشکلاتی هم روبرو هستیم. از دوستان، خیلی ها کمک کردند. تا آنجا که من اطلاع دارم تمام هزینه را چند نفر از فارغ التحصیلان و اسنادان پرداخت کردند. البته کامل کامل نیست و بقیه چیزها قرار است به مرور آماده بشود. فعلاً یک طبقه دفتر انجمن و طبقه پایین برای کلاسها و طبقه اول برای آمفی تئاتر است که البته هنوز افتتاح نشده است.

چرا داوطلبان کنکور اغلب انتخاب اول خود را شریف قرار می دهند؟

بستانشان وقتی فارغ التحصیلان شریف را می بینند که موفق هستند راغب می شوند به شریف بیایند و گر نه دانشگاه های دیگر هم هست و چون این دانشگاه شناخته شده است، بچه های من و شما هم وقتی فارغ التحصیلان اینجا را می بینند راغب می شوند شریف را انتخاب کنند.

به نظر شما فارغ التحصیلان از طول مدت تحصیل شان راضی هستند؟

به نظر من راضی هستند. شاید عده معدودی راضی نباشند که فکر می کنم به دلیل سخت بودن درس ها باشد.

آیا فکر می کنید تحصیلات تکمیلی ما توانسته در داخل کشور مخصوصاً شریف جذابیت کافی را ایجاد بکند؟

به عقیده من این سالها کم تر شده. شاید در گذشته بیشتر بوده است ولی الان اکثر فارغ التحصیلان به کشورهای خارج می روند و تنها سفارش من از قول دکتر مجتهدی این است که «اینجا وطن توست و وقتی دروسات تمام شد برگرد ایران چون به شما در ایران نیاز دارند.»

در سیاست گذاری دانشگاه به جایی برخوردید که به نظر شما تصمیمات کلان اشتباهی وجود داشته باشد؟

من به نظرم چیزی نمی آید.

می دانم بسیاری از فارغ التحصیلان را به اسم می شناسد. از زبان خودش می گوید:

در سابق من معروف بودم که تمام مشخصات فارغ التحصیلان را می دانستم ولی الان شاید به خاطر عدد شناسنامه کم تر شده است. خاطره ای از آقای دکتر سید اصفهانی دارم که

دسته موزیک سلطنتی پرداخت. به پیشنهاد وی، شعبه موزیک نظام در دارالفنون راه اندازی شد و خود او تدریس سازهای بادی، سلفژ، پیانو، هارمونی و ارکستراسیون نظامی را به عهده گرفت. پندی بعد، لومر یک ویولونیست فرانسوی را برای تدریس ویولن به ایران فراخواند و پندین سال بعد، دوک نفستین ارکستر بیست و شش نفری سازهای زهی را تشکیل داد و نواختن ویولن را در آن زمان معمول کرد. لومر قطعاتی را بر اساس برداشت‌هایی آزاد از دستگاه‌های چهارگانه، همایون و ماهور برای آواز و پیانو تنظیم و منتشر ساخت. بعدها والس‌ها و تصنیف‌های بسیاری را برای پیانو و ارکسترهای کوچک نوشت و تقریباً برای نفستین بار اقدام به چاپ و نگارش علمی موسیقی ایرانی نمود.

سالار معزز، شاگرد لومر و فارغ‌التحصیل کنسرواتوار بلگراد ریاست ارکستر دربار را عهده‌دار شد و سپس به فرماندگی سوار قزاق منصوب گردید. او آموزشگاهی به نام کلاس موزیک را تأسیس کرد و بعدها از دل همین آموزشگاه بود که اولین مدرسه موسیقی غربی به نام مدرسه موزیک در ایران پا گرفت.

علینقی وزیری در سال ۱۳۰۷ شمسی نام مدرسه موزیک را به مدرسه موسیقی دولتی تغییر داد. وی سعی داشت تا به جای تدریس سنتی موسیقی با شیوه سینه به سینه، موسیقی ایرانی را با یک متد علمی، عمومی کرده و در دسترس همگان قرار دهد و اقدام به چاپ کتاب‌هایی چون (دستور تار) و (مبانی نظری موسیقی ایرانی) نمود. وزیری و شاگردش روح‌الله خالقی، سعی کردند موسیقی آن زمان ایران را بر پایه‌های قوانین زیبایی شناسی و مبانی نظری موسیقی غربی بنا کنند و شباهت‌های این دو موسیقی را کشف کنند. وزیری قطعات بسیاری از جمله سمفونی نفت، بندباز، تصنیف‌هایی برای آواز و پیانو به شیوه دوصدایی و چندصدایی ساخته بود که در بسیاری از آن‌ها تأکید بسیاری بر تعدیل کردن موسیقی ایرانی رفته بود.

روش وزیری با تغییراتی در صورت و محتوا تا سال‌ها پس از آن و حتی دوره کنونی مورد استفاده بسیاری از آهنگسازان ایرانی قرار گرفته است و بسیاری از منتقدان، آثار وزیری را نقطه آغاز جریان موسوم به موسیقی ملی می‌دانند. روح‌الله خالقی، عبدالکریم دست‌افشان، جواد معروفی و حتی آهنگسازان نسل بعد چون فریدون شهبازیان، حسین یوسف‌زمانی و کامبیز روشن‌روان آثار فراوانی را به این شیوه خلق کردند.

موسیقی ایران

موسیقی سمفونیک ایرانی - بخش نخست

پژمان منجمی
ورودی ۱۳۶۸ برق

موسیقی سنتی ایرانی نوعی بدیهه‌گویی با اصول و موازین خاص است که باید رعایت شوند. سراینده، نقش اساسی را در موسیقی سنتی دارد: او تصمیم می‌گیرد چه حالتی بهت ابراز مناسب بوده و دستگاه مرتبط و گاهی شعری که باید با آواز

خوانده شود را انتخاب می‌کند. موسیقی در حال نشسته و در محل‌هایی با تزیین سنتی نواخته می‌گردد. گروه نوازندگان و سراینده این‌که کدام گوشه‌ها اجرا شوند را با توجه به شرایط زمانی و مکانی، مشخص می‌کنند. در موسیقی کلاسیک اروپایی، نوازندگان نقش کمتری در تعیین نوع بیان اثر ایفا می‌کنند. در ابتدای قرن بیستم، هنرآموزان و استادان موسیقی ایران علاوه بر تعلیم موسیقی سنتی در دانشگاه‌ها و هنرستان‌ها، با موسیقی اروپایی آشنا شدند. از زمان بنیاد گرفتن شعبه موسیقی در مدرسه دارالفنون و ارتباط نوازندگان ایرانی با موسیقی اروپایی، شماری از آهنگسازان ایرانی که عموماً در خارج از ایران به تحصیل موسیقی پرداخته بودند به سافت کارهایی با الهام از موسیقی ملّی و ملّی ایران در فرم‌های موسیقی غربی پرداختند. امروزه قطعات ارکستری در این سبک معمولاً موسیقی سمفونیک ایرانی خوانده می‌شود. از پیشگامان این سبک موسیقی باید از مرتضی منانه، کلنل علینقی وزیری، ثمین باغچه‌بان، پرویز محمود، رویک گریگوریان، امانوئل ملیک اصلانیان و حسین ناصی نام برد.

مهمترین دلیل برای رواج موسیقی غربی و تأثیرگذاری آن بر موسیقی ایران، موسیقی نظامی بوده که از میرای سازمانهای وابسته به دولت و قشون نظامی به کشور راه یافت. در سال ۱۳۳۵ شمسی دو کارشناس موسیقی نظامی از فرانسه رهسپار ایران شدند و دسته موزیک سلطنتی را در ایران دایر کردند. ۱۳ سال بعد آلفرد لومر، معاون اوّل گارد پیاده‌نظام فرانسه با عنوان رئیس موزیک به استخدام دولت ایران درآمد و به تجدید سازمان

ادبی

اینک دو غزل از او:

پشیمانی

دل زود باورم را به کرشمه‌ای ربودی
چو نیاز ما فزون شد تو بناز خود فزودی
به هم الفتی گرفتیم ولی رمیدی از ما
من و دل همان که بودیم و تو آن نه ای که بودی
من از آن کشم ندامت که ترا نیازمومدم
تو چرا ز من گریزی که وفایم آزمودی
ز درون بود خروشم ولی از لب خموشم
نه حکایتی شنیدی نه شکایتی شنودی
چمن از تو خرم ای اشک روان که جویباری
نخل از تو چشمه ای چشم رهی که زنده رودی

غرق تمنای توام

در پیش بی‌دردان چرا فریاد بی‌حاصل کنم
گر شکوه‌ای دارم ز دل با یار صاحب‌دل کنم
در پرده سوزم همچو گل در سینه جوشم همچو مل
من شمع رسوا نیستم تا گریه در محفل کنم
اول کنم اندیشه‌ای تا برگزینم پیشه‌ای
آخر به یک پیمانه می‌اندیشه را باطل کنم
آن‌رو سستانم جام را آن مایه آرام را
تا خویشتن را لحظه‌ای از خویشتن غافل کنم
از گل شنیدم بوی او مستانه رفتم سوی او
تا چون غبار کوی او در کوی جان منزل کنم
روشنگری افلاکیم چون آفتاب از پاکیم
خاکی نیم تا خویش را سرگرم آب و گل کنم
غرق تمنای توام موجی ز دریای توام
من نخل سرکش نیستم تا خانه در ساحل کنم
دانم که آن سرو سهی از دل ندارد آگهی
چند از غم دل چون رهی فریاد بی‌حاصل کنم

حسام (اسفندیارپور)
ورودی ۱۳۷۹ برق

ای که در در ادب غیر تو دیاری
نیست!

گرچه بزرگان بسیاری چون مرحوم
بهار در حوزه تخصصی ادب فارسی

هماره سرتعظیم فرود آورده‌اند در وصف
شیخ اجل، ولی در حوزه عمومی

متأسفانه شناخت از سعدی بسیار مهجور مانده، محدود به یکی دو شعر پندآموز از بوستان و یا روایتی از گلستان آن هم در کتب درسی، در حالی که دینی که سعدی بر گردن زبان و ادب امروز ما دارد بسیار فراتر از اینهاست. آشنایی و عشق من به سعدی برمی‌گردد به عنفوان نوجوانی، زمانی که شادروان پدربزرگم چند کتابی مانده از تاراج زمان از گنجینه شعر و ادب پارسی‌اش را به من بخشید از جمله یک کلیات سعدی (چاپ ۱۲۹۰ با خط کتابت) و هر آخر هفته که به دیدارش می‌رفتم از من می‌پرسید که آیا چیزی از کتابهایش را خوانده‌ام یا نه؟ با توجه به علاقه زایدالوصفی که همواره بین من و او بود، سعی می‌کردم که بخوانم، خصوصاً از سعدی و او که گویی هزاران بیت از بر داشت گه گاه همراهیم می‌کرد در آنچه می‌خواندمش برایش. اوایلش کمی سخت بود درک معنی، ولی شیرینی شکر سعدی چنان بود که تو را مست می‌کرد و مشتاق خواندن بیت و شعر بعد. تو انگاری که شعر در کفش مومی است که هرگونه که بخواهد عرضه می‌کند، با ظرافتی اعجاز‌انگیز؛ «پیش نماز بگذرد سرو روان و گویدم - قیله اهل دل منم سهو نماز می‌کنی» و همان گونه که خوش می‌گوید «شاعران بسیار گویند شعرهای با نمک - کس نگفته شاعری چون س ع د ی»

سخن در باب سعدی بسیار است و از مجال این قلم بیرون؛ ولی این‌بار می‌خواهیم از یکی از شیفتگان شیخ اجل که خود از شاعران زبردست و ترانه‌سرایان ماهر معاصر است غزلی بخوانیم. این شاعر توانا کسی نیست جز محمدحسن رهی معیری. «رهی بدون تردید یکی از چند چهره ممتاز غزل‌سرای معاصر است. سخن او تحت تأثیر شاعرانی چون سعدی، حافظ، مولوی، صائب و گاه مسعود سعد و نظامی است. اما دل‌بستگی و توجه بیشتر او به زبان سعدی است. این عشق و شیفتگی به سعدی، سخنش را از رنگ و بوی شیوه استاد برخوردار کرده است به گونه‌ای که همان سادگی و روانی و طراوت غزلهای سعدی را از بیشتر غزلهای او می‌توان دریافت».

ای دلبر ما مباش بی دل بر ما
یک دلبر ما به که دو صد دل بر ما
نه دل بر ما نه دلبر اندر بر ما
یا دل بر ما فرست یا دلبر ما

چون نیست ز هر چه هست جز باد بدست
چون هست ز هر چه نیست نقصان و شکست
انگار که هر چه هست در عالم نیست
پندار که هر چه نیست در عالم هست

دی شانۀ زد آن ماه خم گیسو را
بر چهره نهاد زلف عنبر بو را
پوشید بدین حیلۀ رخ نیکو را
تا هر که نه محرم شناسد او را

(ابوسعید ابوالخیر)

الهی عشق ...

چه شب هایی که پرپر شد چه روزانی که شب کردم
نه عبرت را فراخواندم نه غفلت را ادب کردم
برات من شبی آمد که در آینه لرزیدم
شب قدرم همان شب شد که در زلف تو تب کردم
شب تنهایی دل بود، چرخیدم، غزل گفتم
شب افتادن جان بود رقصیدم، طرب کردم
تمام من همین دل بود دل را خون دل دادم
تمام من همین جان بود جان را جان به لب کردم
دعایی بود و تحسینی، درودی بود و آمینی
اگر دستی بر آوردم، اگر چیزی طلب کردم
تو بودی هر چه او تادم اگر از پیر دل کندم
تو بودی هر چه اسبابم اگر ترک سبب کردم
نظر برداشتن از خویش بود و خویش او بودن
اگر چیزی به چشم از علم انساب و نسب کردم
الهی عشق در من چلچراغی تازه روشن کن
بیخشا گر خطا رفتم، بیخشا گر غضب کردم

علی رضا قزوه

مرداد ماه ۱۳۸۸ - دهلی نو

در تاریخ بشریت، یکتا مردمانی (مردمانی) بوده و هستند که متفاوتند
انگار، از نوعی دیگر است اثرشان؛ راهگشایند و مدیون اینهاست دنیا ...
استاد فرشچیان مردی از این زمره است، همچو سعدی در شعر فارسی،
شجریان در موسیقی ایرانی، مولوی در عرفان، داوینچی و انیشتین در
مهندسی و فیزیک. اگر نبودند چه بسا جهان کمرنگ تر بود.

و اما در باب مرغ عشق؛ «مرغ عشق، ققنوس است که در آتش می‌زید.
نه آنکه رنگین کمان می‌پوشد و در بوستانهای عاقبت شکر می‌خورد و
شکرشکنی می‌کند. مگر سوخته دلی و سوخته جانی را جز از بازار آتش
می‌توان یافت؟» (سید مرتضی آوینی)، همان گونه که حافظ می‌فرماید:
اهل کام و ناز را درکوی رندی راه نیست

رهروی باید جهانسوزی نه خامی بی غمی

هرچه کمتر شود فروغ حیات
رنج را جانگسازتر بینی
سوی مغرب چو رو کند خورشید
سایه‌ها را درازتر بینی

رهی معیری

آن صادر شد. این ساختمان جدید دانشکده مکانیک شریف در محل قدیم کارگاه این دانشگاه و در مساحتی نزدیک به ۱۲ هزار متر مربع احداث خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود پروژه عمرانی احداث ساختمان جدید این دانشکده چیزی در حدود ۷ میلیارد تومان هزینه در بر داشته باشد.

۴- ۹۴ نفر از ۱۰۰ نفر اول کنکور به دانشگاه شریف آمدند- ریاست محترم دانشگاه صنعتی شریف اظهار داشتند که امسال از ۱۰۰ نفر اول کنکور سراسری ۹۴ نفر، دانشگاه شریف را برای ادامه تحصیل انتخاب کرده‌اند. به گفته آقای دکتر سهراب‌پور از میان این ۹۴ نفر ۷۳ نفر رشته مهندسی برق، ۱۵ نفر رشته مهندسی مکانیک، ۵ نفر رشته کامپیوتر و یک نفر رشته مهندسی عمران را برای ادامه تحصیل انتخاب کرده‌اند.

وی ادامه داد از ۲۰۰ نفر اول کنکور سراسری نیز ۹۵ نفر رشته مهندسی برق، ۶۰ نفر رشته مهندسی مکانیک، ۱۱ نفر رشته کامپیوتر، ۸ نفر رشته مهندسی عمران، یک نفر رشته مهندسی هوا فضا و یک نفر رشته مهندسی مواد را برای ادامه تحصیل در دانشگاه صنعتی شریف برگزیده‌اند. گفتنی است مراسم استقبال و اردوی دانش‌جویان ورودی جدید سال تحصیلی ۸۹-۸۸ روز سه‌شنبه ۳۱ شهریور با حضور رئیس دانشگاه، معاونین، رؤسای دانشکده‌ها و مراکز علمی و استادان دانشگاه شریف در سالن تربیت‌بدنی دانشگاه برگزار شد.

از تمامی اعضا و دوستان انجمن دانشگاه صنعتی شریف تقاضا داریم که چنانچه مایل باشند، خاطرات خود را از دوران حضورشان در دانشگاه صنعتی شریف برای ما ارسال کنند تا در خبرنامه منتشر کنیم.

اخبار دانشگاه

از روزنامه شریف

به انتقاد مهندس فرغ ملیمی

۱- برگزاری دوره‌های فرعی برای دانش‌جویان کارشناسی - معاون آموزشی دانشگاه در گفتگو با روزنامه شریف خبر داد طرحی با عنوان دوره‌های فرعی یا ماینور در دانشگاه ارائه شده که دانش‌جویان دوره کارشناسی در کنار رشته خود رشته‌ای فرعی انتخاب کنند. سقف واحدهای فرعی ۲۵ واحد است و دانش‌جویان با حداقل معدل ۱۴ می‌توانند متقاضی رشته‌های فرعی باشند. این طرح برای اولین بار در ایران توسط دانشگاه شریف اجرا می‌شود.

۲- تأسیس رشته بیوانفورماتیک در دانشگاه صنعتی شریف - مدیر آزمایشگاه شبکه‌ها و معماری‌های پردازش دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف از تأسیس رشته بیوانفورماتیک در این دانشگاه خبر داد.

به گزارش خبرگزاری مهر، دکتر حمید سربازی آزاد با اعلام این خبر افزود دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه شریف که همواره نقش پیش‌رو در ارائه و تولید برنامه‌های درسی رشته کامپیوتر را در کشور داشته با ایجاد گرایش بیوانفورماتیک در مقطع تحصیلی کارشناسی ارشد و سپس مقطع کارشناسی به این مهم پرداخته که امیدواریم پس از تکمیل برنامه در دانشکده و تأیید آن و شورای آموزشی دانشگاه بتوانیم به عنوان اولین دانشگاه کشور از سال تحصیلی آینده نسبت به پذیرش دانش‌جو در این رشته اقدام کنیم.

۳- صدور مجوز احداث ساختمان جدید مکانیک - پس از طی مراحل قانونی برای احداث ساختمان جدید دانشکده مکانیک دانشگاه صنعتی شریف، مجوز ساخت

شریف را که در دوران فترت به سر می برد دوباره با حضور مستمر و اعتقاد راسخش بازآفرینی کرد و تا پایان دوران لیسانس به عنوان دبیر کانون شعر و ادب شریف توانست نام دانشگاه صنعتی شریف را از بُعدی دیگر به جامعه علمی کشور بشناساند. برگزاری ۲۰ برنامه شب شعر مستقل در دانشگاه، برگزاری یادمان فروغ فرخزاد و اخوان ثالث و برگزاری بیش از ۲۰۰ جلسه هفتگی مستمر نقد و بررسی اشعار شاعران دانشجو از فعالیت‌های ایشان در کانون شعر و ادب شریف بود.

فرامرز شاعری مستقل و درد آشنا بود. شعرهایش بخشی از شرح روزگار خودش بود. صریح و صادق می‌نوشت و همان‌گونه زندگی می‌کرد. شعر سیاسی می‌گفت اما سیاست‌مدار نبود. بچه‌های شریف مابین سال‌های ۷۲ تا ۷۸ فرامرز را با شعر دنباله‌دار باران‌های اسیدی‌اش که از ۲ شروع شد و به ۱۲ رسید می‌شناسند و آن لهجه پرهیجان و شیرین فردوسی‌اش در هنگام خواندن‌شان.

قسمتی از باران اسیدی ۳

من مانده‌ام چگونه می‌شود
بین «انقلاب» و «ولی‌عصر» ارتباط برقرار کرد!!
مردم وقتی به «انقلاب» می‌رسند
- از شدت دور -
اشک می‌ریزند،
اما «ولی‌عصر» هنوز هم طرفدار دارد.
در این چند ساله هر وقت ترافیک «انقلاب» غوغا کرده
است،
خیلی‌ها از فط خارج شده‌اند...
از ترس این که مباردا در «انقلاب» کبر کنند
و به «آزادی» نرسند!!
مردم وقتی به «انقلاب» می‌رسند اشک می‌ریزند،
اما «ولی‌عصر» هنوز هم طرفدار دارد.
قتی «رپ‌ها» هم «ولی‌عصر» را دوست دارند!!

خانم مهندس فرزین رادکانی مطلب زیر را که توسط مهندس قاسمیان‌امیری در مورد هم‌دانشگاهی تازه درگذشته‌مان فرامرز حجازی نگاشته شده است برای ما فرستاده‌اند.

یاد فرامرز گرامی باد

فرامرز، فراتر از مرزها

یاد تو و بوی گل‌های مریمت
یاد تو و باران‌های اسیدی‌ت
یاد تو و صراحت خاموش

فرامرز فراتر از همه مرزها سخن می‌گفت
هر شعرش تکه‌ای از خودش بود که به ما هدیه می‌کرد
زمزمه شعرهایش یادآورد پاکی و صداقت شاعری است که در
اوج زیست
در اوج ماند
و در اوج جاودانه شد:

«گویا نمک دوی دل ریش ما نبور
درمان هر آن چه بود دگر پیش ما نبور
شمشیرها شکست و دل ما شکست فور
ماندن برای هیچ که در کیش ما نبور...»

سید فرامرز حجازی در بیست و دومین روز از تیرماه سال ۱۳۵۴ در شهر فردوس استان خراسان به دنیا آمد. دوران کودکی و نوجوانی را در زادگاهش گذراند. از روزهای دبیرستان شعر گفتن را با قریحه ذاتی‌اش آغاز کرد و با خواندن اشعار شاعران معاصر و شرکت در شب شعرها به عنوان یک نوجوان خوش آتیه مطرح گردید. هم‌چنین به عنوان دانش‌آموز موفق در رشته ریاضی فیزیک، دبیرستان را به اتمام رسانید.

در سال ۱۳۷۲ با رتبه ۱۰ از شهرستان فردوس در منطقه سه کشوری و رتبه زیر ۱۰۰ کل کشور در رشته کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف پذیرفته شد و دوران پرتلاطم زندگی‌اش آغاز گشت. در همان ابتدای ورود به دانشگاه، کانون شعر و ادب

افتتاح سافتمان دانشکده مهندسی کامپیوتر

فبر از مهندس فرغ ملیمی

پس از نزدیک به دو سال ساخت و ساز، ساختمان ۷ طبقه‌ی دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

دانشکده مهندسی کامپیوتر در سال ۱۳۶۶ به عنوان اولین دانشکده مهندسی کامپیوتر در ایران تشکیل شد. پیش از این تاریخ، این گروه بخشی از دانشکده ریاضیات به‌شمار می‌آمد. دانشکده مهندسی کامپیوتر، در حال حاضر ارائه‌کننده دروس گوناگون در سطوح کارشناسی، کارشناسی‌ارشد و دکترا در زمینه‌های نرم‌افزار، سخت‌افزار، رباتیک و فناوری اطلاعات است. در حال حاضر اعضای کار علمی این دانشکده ۲۱ تن هستند و دکتر شاهین حسابی سمت ریاست دانشکده را به عهده دارند. لازم به ذکر است که دانشجویان این دانشکده از سال ۱۳۷۸ تا کنون، در رقابت‌های بین‌المللی روبوکاپ با موفقیت شرکت جسته و به رتبه‌های بسیار بالا دست یافته‌اند.

گردهمایی سوتا در هایدلبرگ - فرامرز حجازی نفر وسط و مهدی قاسمیان امیری در سمت چپ عکس دیده می‌شوند.

به اذعان دوست و دشمن، صداقت و درستی او حتی در منازعات سیاسی مثال‌زدنی بود. آن هنگام که فرامرز حجازی پا در رقابت‌های انجمن اسلامی دانشگاه نهاد، توانست اکثریت خاموش دانشجویان را به پای صندوق‌های رأی بکشانند و آرای کسب شده او که توانست به عنوان فرد اول برگزیده دانشجویان در شورای مرکزی انجمن اسلامی دانشگاه انتخاب گردد، در تاریخ انتخابات قبل و بعد انجمن شریف بی‌مانند بود.

پس از اتمام دوره لیسانس، در رشته سیستم‌های اقتصادی و اجتماعی دانشگاه تربیت‌مدرس تهران پذیرفته و موفق به کسب درجه کارشناسی‌ارشد شد.

در تابستان سال ۱۳۸۳ در گردهمایی جهانی سوتا در هایدلبرگ شرکت کرد و برای همراهان و دوستان خاطره‌هایی به یادماندنی و زیبا بر جای گذارد.

روح ناآرام و متلاطمش در تمام سال‌های کار و زندگی از حرکت باز نایستاد. رسالت قلم را همواره بر دوش می‌کشید و هر بار که سخن از جلای وطن بود اگر چه بسیار راه‌ها برایش مهیا بود، دل‌کنند از این دیار را بر نمی‌تایید.

اما گویی عمر انسان‌های پاک همیشه کوتاه‌تر است. بعد از شش ماه تحمل درد و رنج به سبب بیماری حاد روده در هفتم مردادماه ۱۳۸۸ در سن سی و چهارسالگی زمین‌خاکی را وانهاد و به عرش پیوست.

روحش قرین آرامش

کار جمعی و نشاطی که انجام کارهای داوطلبانه در افراد ایجاد می‌کند را خاطرنشان کردند. از دیگر مطالب طرح شده در سخنرانی ایشان، گزارشی بود از چگونگی آغاز به کار انجمن دانشگاه صنعتی شریف که با همت دکتر هژبری در سال ۱۹۹۹ پایه‌گذاری شد و نیز شرحی از جایزه‌ی ویژه‌ی تقدیر از نوآوران که اخیراً به همت انجمن و به نام «دکتر مجتهدی» شکل گرفته است. قابل ذکر است که این جایزه قرار است در سال ۱۳۸۹ و در ایران به بهترین طرحی که در زمینه‌ی پژوهشی و نوآوری توسط پژوهشگران و استادان وابسته به دانشگاه صنعتی شریف ارائه شده است اهدا شود.

پس از سخنان دکتر کمالی که با استقبال بسیار حضار همراه بود، خانم دکتر ترانه صولتی، خزانه‌دار انجمن شاخه‌ی ونکوور، گزارش مختصری از فعالیت‌های انجمن در ۲ سال گذشته و نیز گزارش مالی انجمن را به آگاهی شرکت‌کنندگان رساندند. پایان بخش سخنان ایشان، ارائه گزارش آماری و جامعی در ارتباط با اهمیت پرداختن به فعالیت‌های جمعی و انجام کار داوطلبانه و اثرات مثبت آن در سلامتی جسمی و روانی افراد بود.

آخرین بخش مراسم گردهمایی، اختصاص به انتخاب اعضای جدید هیأت مدیره داشت. ۱۳ تن از حاضرین در جلسه، نامزدی خود را برای عضویت اعلام کردند که این امر نشان از تأثیرات آنی گزارش مبسوط خانم دکتر صولتی بر شرکت‌کنندگان در مورد لزوم پرداختن به کار جمعی و داوطلبانه داشت!

چهارمین گردهمایی شافه‌ی ونکوور و انتخابات هیأت مدیره

گزارش از مجید پیشوایی

بعد از ظهر روز یکشنبه ۲۵ اکتبر ۲۰۰۹، چهارمین گردهمایی دوسالانه‌ی انجمن دانشگاه صنعتی شریف - شاخه‌ی ونکوور، در دانشگاه بریتیش کلمبیا (UBC) برگزار شد.

نزدیک به ۶۰ تن از دانش‌آموختگان دانشگاه شریف در این گردهمایی که در عین حال با هدف انتخاب اعضای جدید هیأت مدیره برای دو سال آتی، برگزار می‌شد شرکت کرده بودند. حضور دکتر جلیل کمالی رئیس انجمن که بنا به دعوت هیأت مدیره شاخه‌ی ونکوور، صبح همان روز از کالیفرنیا به ونکوور سفر کرده بودند، گرمای بیشتری به جمع حاضر در گردهمایی بخشیده بود.

در آغاز مراسم، آقای مهندس احراری رئیس انجمن شاخه ونکوور، مقدم حضار را گرمی داشتند. ایشان در ادامه به اختصار به معرفی اعضای هیأت مدیره قبلی پرداختند و از تلاش‌ها و زحمات آنان در دو سال گذشته قدردانی کردند.

سخنران بعدی گردهمایی، آقای دکتر ابراهیم واحدی استاد دانشگاه بریتیش کلمبیا بودند. ایشان گزارش جامع و دقیقی در مورد «شبکه هوشمند» (Smart Grid) برای حاضرین تهیه کرده بودند که بسیار مورد توجه قرار گرفت و با سؤالات متعدد حضار دنبال شد.

آقای دکتر جلیل کمالی رئیس انجمن، سخنران بعدی بودند که سخنان خود را با یادآوری خاطرات خود از شهر ونکوور در نخستین سال اقامتشان در خارج از کشور آغاز کردند که بسیار شنیدنی بود. ایشان در ادامه شمه‌ای از چگونگی شکل‌گیری انجمن دانشجویان ایرانی در دانشگاه استنفورد (PSA) و شرح فعالیت‌های این انجمن در مدت ۱۶ سال پیدایش آن را به اطلاع حضار رساندند و اهمیت

متن زیر از سوی آقای مهندس علی احراری رئیس پیشین هیأت مدیره انجمن شافه ونکوور به دست ما رسیده است که برای اطلاع هم‌دانشگاهیان عزیز منتشر می‌شود:

با درود فراوان به هم‌دانشگاهیان عزیز، خوشحالم که از شهر ونکوور، میزبان گردهمایی سال ۲۰۰۸، به مناسبت پایان سومین دوره انجمن SUTA شاخه ونکوور با شما سخن بگویم.

در تاریخ ۲۵ اکتبر امسال چهارمین گردهمایی دوسالانه ونکوور برگزار شد. به همین مناسبت، با استفاده از این موقعیت می‌خواهم از طرف خودم و اعضاء محترم انجمن قبلی به هیأت مدیره جدید شاخه ونکوور صمیمانه تبریک بگویم. همه ما آرزومند هستیم که این دوستان در دو سال آینده، کماکان در جهت پیشبرد اهداف SUTA به موفقیت‌های زیادی نائل گردند.

خوشبختانه در سومین دوره انجمن شاخه ونکوور، ما از گروه‌های سنی مختلفی برخوردار بودیم به طوری که با استفاده از تجارب ترکیبی از جوان‌ترین و همچنین قدیمی‌ترین فارغ‌التحصیلان دانشگاه در میان اعضاء هیأت مدیره توانستیم یک دوره موفق را که شامل برگزاری گردهمایی جهانی سال ۲۰۰۸ نیز بود به پایان برسانیم. البته در همین جا یادآور می‌شویم که در برگزاری این گردهمایی باید از آقای مهندس فریبرز اردوبادی نیز سپاسگزاری کنیم که با مدیریت ایشان و هماهنگی با گروه زیادی از هم‌دانشگاهیان عزیز که به‌طور داوطلبانه به جمع ما پیوسته بودند، گردهمایی ۲۰۰۸ ونکوور با موفقیت برگزار شد.

از دوستان عزیزی که تمایل داشتند من کماکان در دوره چهارم نیز عضویت داشته باشم بسیار ممنونم ولی به دلیل مشغله زیاد کاری متأسفانه نتوانستم در این دوره جدید ادامه دهم. در عین حال، کماکان برای هر نوع همکاری در کنار دوستان هیأت مدیره جدید خواهم بود.

در پایان از حضور آقای دکتر جلیل کمالی که در جمع ما در گردهمایی روز ۲۵ اکتبر شرکت کردند نیز سپاسگزارم و یک‌بار دیگر آرزوی موفقیت‌های بیشتر برای هیأت مدیره جدید را دارم. با سپاس

علی احراری

با رأی حاضرین، ۷ عضو اصلی و ۳ عضو علی‌البدل انتخاب شدند. اسامی ایشان و تعداد آرای به‌دست آمده برای یکایک نامزدهای عضویت به قرار زیر است:

- ۱- مژگان علیون ۴۹
- ۲- شهرام تفضلی ۴۷
- ۳- اشکان میرباقری ۴۵
- ۴- امیر البدوی ۴۳
- ۵- مرتضی رضائی ۳۹
- ۶- نینا رجبی نسب ۳۷
- ۷- محمد مهدی اصلانی ۳۶
- ۸- ایرج اکبری ۳۶
- ۹- آرمین بهزاد ۳۶
- ۱۰- سارا محمودی ۳۱

قابل ذکر است که همه‌ی آن عده از اعضای قدیم هیأت مدیره که این بار نیز نامزد عضویت شده بودند، توسط حاضرین برگزیده شدند که این امر نشانگر اعتماد و باور اعضای شاخه ونکوور به هیأت مدیره پیشین بود.

از راست به چپ: مجید پیشوایی، خسرو مقصود، جلیل کمالی، مژگان علیون، ترانه صولتی، علی احراری، سارا محمودی

پس از انجام مراسم انتخابات، گردهمایی از صورت رسمی خارج شد و شرکت‌کنندگان تا ساعتی پس از اختتام انتخابات در محل حضور داشتند و به گرفتن عکس‌های دسته‌جمعی یادگاری و نیز آشنا شدن هرچه بیشتر با یکدیگر و گفتگوهای دوستانه پرداختند. برای دیدن عکس‌های بیشتر از گردهمایی ونکوور به لینک زیر مراجعه کنید:

<http://www.sutavancouver.com/gallery.html>

گزارشی از نخستین جلسه هیأت مدیره جدید انجمن شاخه ونکوور

گزارش از مجید پیشوایی

بیشتر اعضای موجود و نیز جذب اعضای جدید به‌ویژه از میان دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه‌های بریتیش کلمبیا و سایمون فریزر.

۳- کمیته مراسم و رویدادها

برگزاری جشن‌ها، مراسم سنتی و گردهمایی‌های اجتماعی برای اعضاء انجمن و نیز تدارک سخنرانی‌های گوناگون در ارتباط با مسایل مالی، حرفه‌ای و ...

۴- کمیته خبرنگار

ایجاد تسهیلات و امکانات بیشتر برای انتشار خبرنگار انجمن بین‌المللی دانشگاه صنعتی شریف که در حال حاضر مسئولیت تهیه آن بر عهده شاخه ونکوور است.

در ادامه، اعضای جدید از میان خود، آقای دکتر شهرام تفضلی را به عنوان رئیس هیأت مدیره، خانم مهندس مژگان علیون را به عنوان نایب‌رئیس هیأت مدیره و خانم نینا رجبی‌نسب را به عنوان خزانه‌دار انجمن تعیین کردند.

نخستین جلسه هیأت مدیره جدید شاخه ونکوور در بعدازظهر روز یکشنبه ۸ نوامبر ۲۰۰۹ در رستوران رنه در ونکوور غربی برگزار شد.

در این جلسه، از اعضای هیأت مدیره پیشین انجمن نیز دعوت به عمل آمده بود تا اعضای جدید بتوانند با شنیدن نقطه‌نظرات ایشان از تجربیات دو سال گذشته آن‌ها در ارتباط با اهداف انجمن بهره‌مند شوند. در آغاز جلسه، یکایک حاضرین به اختصار به معرفی خود و ذکر سوابق تحصیلی و حرفه‌ای‌شان پرداختند. در ادامه، بنا به تصویب اعضاء مقرر شد تا برای پیشبرد هرچه بهتر امور و فعالیت‌های آتی انجمن، کمیته‌های اجرایی گوناگون تعیین شود.

با نظر اکثریت حاضرین، کمیته‌های اجرایی زیر معین شدند:

۱- کمیته وبسایت انجمن

ارتقاء کیفی وبسایت جدید شاخه ونکوور.

۲- کمیته عضویت در انجمن

ایجاد زیرمجموعه‌های مناسب برای سازماندهی هرچه

از راست به چپ: علی احراری، اشکان میرباقری، نینا رجبی‌نسب، مهدی اصلانی، مژگان علیون، خسرو مقصود، ایرج اکبری، شهرام تفضلی، سارا محمودی، امیر البدوی، مرتضی رضایی، مجید پیشوایی

اخبار دانشگاه - منبع خبرگزاری مهر

انتخاب از مهندس فرخ ملیحی

برترین دانشمندان دانشگاه صنعتی شریف معرفی شدند

سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام برترین دانشمندی که با دانشگاه صنعتی شریف همکاری می‌کنند را بر اساس پایگاه استنادی Scopus معرفی کرد.

جعفر مهران در گفت‌وگو با مهر، دانشگاه صنعتی شریف را یکی از دانشگاه‌هایی دانست که مقاله‌های پژوهشی بسیاری از استادان آن در مجلات معتبر علمی چاپ می‌شود. وی گفت: «پایگاه استنادی Scopus که عملکرد پژوهشی دانشگاه‌ها و دانشمندان را ارزیابی می‌کند، مستندات علمی این دانشگاه را برابر با معیارهای علم سنجی ۷ هزار و ۱۶۶ مدرک گزارش کرده است.»

وی اظهار داشت: «توزیع موضوعی فعالیت‌های پژوهشی دانشمندان این دانشگاه به این شرح است: مهندسی ۳۲/۷ درصد، علوم کامپیوتر ۱۲/۵ درصد، فیزیک و نجوم ۱۱/۳ درصد، علم مواد ۱۰/۴ درصد، ریاضیات ۷/۲ درصد، شیمی ۷/۱ درصد، مهندسی شیمی ۴/۶ درصد، انرژی، بیوشیمی و ژنتیک کمتر از ۴ درصد و ۹ درصد باقیمانده نیز به سایر موضوعات علمی اختصاص دارد.»

سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام گفت: «مجلات پژوهشی معتبری در جهان، مقالات اعضای هیأت علمی دانشگاه صنعتی شریف را چاپ می‌کنند، اما مجله‌ی Scientia Iranica که از انتشارات دانشگاه صنعتی شریف است و اخیراً در ISC نیز ضریب تأثیر پیدا کرده است، سهم مؤثری در نشر مقالات پژوهشی به عهده دارد.»

وی اظهار داشت: تحلیل مقالات پژوهشی دانشمندان دانشگاه صنعتی شریف نشان می‌دهد که این دانشمندان به کارهای گروهی علاقه‌مند هستند و مؤسسات پژوهشی و دانشگاه‌های دیگر در تولید علم و انجام تحقیقات علمی با اعضای هیأت علمی این دانشگاه همکاری می‌کنند.

مهران افزود: «انستیتو مطالعات فیزیک نظری و ریاضیات (پژوهشگاه دانش‌های بنیادی) با ۴۳۰ مورد در رأس مؤسساتی است که بیشترین همکاری را با دانشگاه صنعتی شریف به‌عمل می‌آورد. سپس دانشگاه تهران با ۲۹۲ مورد، دانشگاه آزاد اسلامی با ۲۸۸ مورد، دانشگاه صنعتی امیرکبیر با ۱۷۶ مورد و دانشگاه علم و صنعت ایران با ۱۵۹ مورد از نظر همکاری در جایگاه بعدی قرار دارند.»

وی گفت: «از کل ۷۱۶۶ مدرکی که در Scopus از دانشگاه صنعتی شریف به‌عنوان مؤثرترین مدرک (نه همه‌ی مقالات منتشره از سوی اعضای هیأت علمی این دانشگاه) نمایه‌سازی شده است، چهار هزار و ۵۰۰ مورد مربوط است به مقالات پژوهشی، دو هزار و ۴۵۸ مورد مقالات کنفرانس‌ها و بقیه را نقد و بررسی‌ها، نامه‌ها و یادداشت‌ها تشکیل می‌دهد.»

سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام افزود: «در توزیع موضوعی فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه صنعتی شریف دیدیم که مهندسی با ۳۲/۷ درصد در رأس برنامه‌های تحقیقاتی این دانشگاه قرار دارد. تعداد مقالات این حوزه که توسط دانشمندان این دانشگاه منتشر شده است ۳۶۷۱ مقاله، سپس علوم کامپیوتر ۱۳۹۸ مقاله و آنگاه فیزیک و نجوم ۱۲۵۴ مقاله.»

برترین دانشمندان

وی گفت: «دکتر حمید سربازی‌آزاد با ذکر وابستگی به دانشگاه صنعتی شریف (وابستگی سازمانی این دانشمند به انستیتو مطالعات فیزیک نظری و ریاضیات است) با ۱۵۶ مدرک با تخصص علوم کامپیوتر رتبه اول را از آن خود کرده است. آثار علمی این دانشمند از سال ۱۹۹۶ به بعد ۱۸۹ بار مورد استناد قرار گرفته و ۹۸ پژوهشگر دیگر در نشر آثار پژوهشی با دکتر سربازی‌آزاد همکاری کرده‌اند. شاخص h این دانشمند ۸ است.»

مهران اضافه کرد: «دکتر ناصر ساداتی، که وابستگی سازمانی این دانشمند بخش مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه بریتیش کلمبیا است» و از نام افراد دانشگاه صنعتی شریف نیز در وابستگی سازمانی در نشر مقالات پژوهشی استفاده می‌کند، دومین دانشمندی است که ۱۰۵ مدرک منتشر کرده و کارهای علمی او ۵۵ بار توسط خود یا سایر پژوهشگران مورد استناد قرار گرفته است. شاخص h دکتر ساداتی ۴ است.»

رئیس مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فن‌آوری گفت: «رتبه‌ی سوم به دکتر محمدرضا سعیدی استاد گروه شیمی تعلق دارد که ۹۶ مدرک از این دانشمند در Scopus نمایه‌سازی شده است. تعداد دفعات استناد به آثار این محقق ۶۵۵ استناد را نشان می‌دهد. وی آثار علمی خود را با همکاری ۷۵ پژوهشگر دیگر منتشر کرده است.»

وی افزود: «شیمی، بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی از زمینه‌های فعالیت این شخصیت علمی است و شاخص h وی ۱۹ است.»

مهران، دکتر محمدرضا حائری را با وابستگی به انستیتو تحقیقات بهداشتی در دانشگاه متروپولیتن لندن با قید وابستگی به دانشگاه

وی افزود: طراحی انجام شده می‌تواند قیمت این گونه ربات‌ها را نسبت به مشابه‌های خارجی آن کاهش دهد، ضمن این که امکان استفاده آن را در محیط‌های مختلف فراهم می‌آورد.

عضو هیأت علمی دانشگاه صنعتی شریف اظهار داشت: ربات‌های سگوی، وسیله نقلیه دوچرخ است که علاوه بر عدم مصرف سوخت‌های فسیلی، فضای بسیار کمی را اشغال می‌کند که این موضوع جنبه بسیار مهمی در امر انتقال به حساب می‌آید. وی در ادامه گفت: نکته مهم در ساخت این ربات‌ها نحوه برقراری تعادل آن بر روی یک محور است که این نیازمند داشتن تعدادی حس‌گر ژيروسکوپ و شتاب‌سنج دقیق برای تعیین زاویه ربات و وجود کنترلی سریع و دقیق است، که ما در جهت بهبود آن در حال انجام فعالیت‌های تحقیقاتی هستیم.

دکتر باقری شورکی اضافه کرد: در دهه اخیر در مورد بهینه‌سازی رفت و آمدهای شهری فعالیت‌های بسیاری انجام شده است، که ساخت ربات‌های سگوی در کنار ساخت اتومبیل‌های برقی، هیبریدی و خورشیدی از این فعالیت‌های به شمار می‌آید. وی به کاربردهای این ربات اشاره کرد و گفت: قابلیت حرکت این ربات‌ها و قدرت مانوردهی زیاد آن‌ها در محیط‌های کوچک‌مانند فضاهای اداری، بیمارستانی، و کارگاه‌ها و فضاهای بزرگ مانند پارک‌ها، کارخانجات و سایر اماکنی که در آن‌ها جابجایی کالا و انسان زیاد است و همچنین پاک بودن، بی‌صدا بودن و عدم آسیب به محیط زیست از مزایای این گونه ربات‌ها است. این پژوهشگر برجسته کشور خاطرنشان کرد: چنین وسیله‌ای می‌تواند مورد استفاده گشت‌های امنیتی و مرزی هم باشد و یا در صورت کنترل خودکار به وظایف دیده‌بانی و یا جابجایی و پشتیبانی و حتی راه‌یابی در میدان‌های مین بپردازد. وی با اشاره به سابقه طراحی ربات‌های سگوی اظهار داشت: اولین وسیله نقلیه (ربات) از این جنس Segway نام دارد که توسط Dean Kamen در آمریکا در سال ۲۰۰۲ اختراع شد و از آن زمان تاکنون به صورت تجاری به فروش می‌رسد. هم چنین چند شرکت خارجی دیگر مانند تویوتا و جنرال‌موتورز در زمینه این طراحی و ساخت این ربات‌ها فعالیت دارند. باقری شورکی تصریح کرد: قطعاً با توان علمی پژوهشگران دانشگاه شریف و در صورت انجام حمایت‌های لازم از سوی مسئولان ذیربط، امکان ساخت این گونه ربات‌ها در داخل کشور دور از دسترس نخواهد بود.

صنعتی شریف دیگر دانشمند برتر Scopus معرفی کرد و به مهر گفت: «این دانشمند از نظر تولید علم در جایگاه چهارم قرار دارد. وی ۸۹ مدرک تولید کرده که ۱۷۷ بار مورد استناد قرار گرفته‌اند. شاخص h وی ۹ است و ۶۴ پژوهشگر دیگر در نشر مدارک علمی با این دانشمند همکاری داشته‌اند. زمینه‌های فعالیت‌های علمی حائری عبارت از مهندسی، ریاضیات و علوم کامپیوتر است.»

وی افزود: «پنجمین دانشمند وابسته به دانشگاه صنعتی شریف دکتر علی پورجوادی است که با گروه شیمی این دانشگاه همکاری می‌کند. از پورجوادی ۷۸ مدرک علمی در Scopus نمایه شده است. آثار این دانشمند ۳۰۶ بار مورد استناد قرار گرفته است و شاخص h وی ۱۳ است.»

شاخص h چیست؟

سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام گفت: شاخص h شاخصی است که می‌کوشد پرکاری علمی و تأثیر علمی یک دانشمند را اندازه‌گیری کند. این شاخص مبتنی است بر مجموعه‌ی پراستادترین مقالات دانشمند و تعداد استادهایی که این مقالات در انتشارات سایر پژوهشگران دریافت می‌کند.»

وی افزود: «این رتبه‌بندی بر اساس شاخص h، علمی و منطقی است. اکنون انبوه مقالاتی که دانشمندان منتشر می‌کنند مبنای درستی برای ارزیابی علمی نیست بلکه شاخص‌هایی مانند h به عنوان ابزار ارزیابی دانشمند عمل می‌کند.»

طراحی ربات‌های سگوی (Segway) در دانشگاه شریف

محققان دانشگاه صنعتی شریف با ارائه روش‌های جدید موفق به طراحی ربات سگوی شدند که قابلیت‌های نرم‌افزاری بیشتری نسبت به مشابه‌های خارجی دارد.

دکتر سعید باقری شورکی، مجری طرح با بیان این مطلب گفت: مشخصه این ربات اضافه کردن قابلیت‌های نرم‌افزاری هوشمند بر روی آن است تا بتوان در حد امکان عناصر سخت‌افزاری را تقلیل داد، بدون این که کارایی آن کاهش یابد.

اولین جشن فارغ‌التحصیلی پردیس بین‌المللی دانشگاه شریف در کیش

همچنین رؤسای دانشگاه‌های معتبر دنیا نیز شریف را به خوبی می‌شناسند و این به دلیل درخشش برخی از فارغ‌التحصیلان ماست که در آن‌جا تحصیل می‌کنند.

وی با بیان این‌که بهترین دانشجویان چه از طریق کنکور و چه از طریق المپیاد جذب دانشگاه صنعتی شریف می‌شوند، تصریح کرد: امسال در رتبه‌بندی بین‌المللی دانشگاه‌ها در زمینه تکنولوژی که توسط مؤسسه تایمز انجام شد دانشگاه صنعتی شریف توانست رتبه ۱۶۵ را کسب کند. وی با اشاره به بازدید صورت گرفته از دانشگاه سنگاپور، گفت: در این زمینه در حال راه‌اندازی دوره‌های علمی مشترک با دانشگاه‌های سنگاپور هستیم.

دکتر سهراب‌پور در خاتمه سخنانش ضمن تقدیر از رئیس منطقه آزاد کیش، نشان مخصوص دانشگاه را به وی اعطا کرد و گفت: تاکنون این نشان تنها به سه نفر اعطا شده است که دو نفر آن‌ها هم‌اکنون از اعضای امنای دانشگاه به‌شمار می‌روند.

اولین دوره مراسم جشن فارغ‌التحصیلی دانش‌آموختگان پردیس بین‌المللی دانشگاه صنعتی شریف در کیش در روز ۳۱ اردیبهشت ماه با حضور رئیس منطقه آزاد کیش، رئیس دانشگاه صنعتی شریف، امام جمعه کیش، اساتید و معاونان دانشگاه، دانش‌آموختگان و خانواده‌های ایشان در محل پردیس بین‌المللی دانشگاه صنعتی شریف کیش برگزار شد.

دکتر سعید سهراب‌پور، رئیس دانشگاه صنعتی شریف طی سخنانی در این مراسم با اشاره به فارغ‌التحصیل شدن ۹۵ دانش‌آموخته در این پردیس گفت: در صددم تعداد دانشجویان این پردیس را به ۲ تا ۳ هزار نفر افزایش دهیم و با تشویق و حمایت مسئولان کشور می‌خواهیم دانشجوی خارجی نیز در این پردیس جذب کنیم و جذب استاد خارجی برای پردیس از دیگر برنامه‌های ما به‌شمار می‌آید.

وی با بیان این‌که جایگاه دانشگاه شریف در کشور بسیار مطلوب است، تصریح کرد: مسئولان، دانشگاه صنعتی شریف را به عنوان افتخار نظام می‌دانند و شما فارغ‌التحصیلان نیز افتخار ما به‌شمار می‌روید.

جشن فارغ التحصیلی دانشجویان دانشکده مهندسی برق ۱۳۸۸

تیر از مهندس فرغ ملیعی

تیر ماه ۱۳۸۸

۱۴ مرداد ۱۳۸۸ - سالن کهربا دانشکده برق

روز چهارشنبه ۱۴ مرداد سال جاری دانشجویان ورودی سال ۱۳۸۴ دانشکده مهندسی برق در یک مراسم خودمانی پایان تحصیل خود را در دانشگاه صنعتی شریف جشن گرفتند. این مراسم با حمایت انجمن فارغ التحصیلان و گروه رسانه و با حضور چند تن از اساتید و فارغ التحصیلان سال های گذشته برگزار شد. از مجموع ۱۵۵ نفر ورودی دانشکده برق در سال ۸۴ در کل ۲۵ نفر خانمها و ۱۳۰ نفر آقایان هستند. تعداد کثیری از این دانشجویان برای ادامه تحصیل در رشته تخصصی و یا مدیریت در داخل و خارج کشور برنامه ریزی کرده اند.

در این مراسم آقای مهندس ملیعی با دعوت از حاضرین برای عضویت در انجمن فارغ التحصیلان و ارتباط مستمر با دانشگاه گزارشی از اهداف و فعالیت های انجمن فارغ التحصیلان و انجمن بین المللی SUTA ارائه کردند و به سئوالات دانشجویان پاسخ دادند. مراسم با نمایش فیلم هایی از خاطرات دانشجویان و چند برنامه و مسابقه تفریحی برگزار شد. آقایان امامی و بلند نظر با نوای تار و صدای گرم خود به شادی مراسم افزودند.

فارغ التحصیلان امسال دانشکده مهندسی برق (ورودی ۸۴) در تیر ماه، جشن خاصی برای تجدید دیدار برگزار کردند. خانمها بیش از ۲۰ درصد فارغ التحصیلان امسال را تشکیل می دهند. دانشکده مهندسی برق دانشکده شریف از اعتبار بالا در سطح ملی و بین المللی برخوردار است و همه ساله عده ای از بااستعدادترین جوانان کشور را جذب می کند. امسال بیش از ۷۰ نفر از ۱۰۰ نفر اول کنکور این دانشکده را برای تحصیل برگزیدند.

این دانشکده در حال حاضر با ۴۵ استاد در سطوح کارشناسی - کارشناسی ارشد و دکترا دانشجو می پذیرد که در بخش های: الکترونیک - مخابرات - قدرت - مهندسی پزشکی و کنترل تحصیل می کنند.

استادان خوب و دانشجویان خوش است. استاد خوب بدون دانشجوی خوب دوام نمی‌آورد و بالعکس. البته اگر استاد خوب نداشتیم و دانشجوی خوب داشتیم، استادها دوام نمی‌آوردند و از دانشگاه می‌رفتند و جای آن‌ها را استادان خوب می‌گرفتند. بنابراین شاید ۷۰-۶۰ درصد سطح تحصیلی شریف به خاطر دانشجویان برتر است. ولی همه با هم این محیط را ایجاد کرده‌اند.

چگونه شریف امروز را با آن زمانی که شما فارغ‌التحصیل شدید مقایسه می‌کنید؟

زمانی که ما درس می‌خواندیم، درس‌ها کمی قدیمی شده بودند، اما امروز می‌بینیم که چقدر درس‌ها با تکنولوژی و علوم روز وفق داده شده‌اند و خیلی شبیه دروس اینجا هستند.

در مورد خاطراتتان در شریف برایمان صحبت کنید؟

از شریف خاطرات بسیاری دارم. ولی آن چه همیشه در یادم است خاطرات استادان است. وقتی به مطالبی که استادی درس داده برخورد می‌کنم، خاطره آن استاد در ذهنم می‌آید. مثلاً از دانشکده ریاضی استاد شهشهانی، مهری و شادمان را به یاد می‌آورم و از دانشکده برق استاد شریف‌بختیار، علوی، جهانگل و باغداساریان، استادی که خوب درس می‌دهد خاطره خوبی به جا می‌گذارد، چون دانشجو هم خوب می‌فهمد و هم از استاد راضی خواهد بود و مطالب همیشه به یادش می‌ماند.

من آن زمان که دانشجو بودم این را حس نکرده بودم که استاد خوب آن است که ظرفیت دانشجو را بداند و آن را گسترش دهد. ولی حالا که فکر می‌کنم می‌بینم که استادان ما این کار را می‌کردند. استاد شهشهانی می‌گفت شما کار را انجام می‌دهید و غر هم می‌زنید! او می‌دانست دانشجویان را تا چه اندازه تحت فشار قرار دهد.

به یاد دارم که کلاس الکترونیک ۲ را با دکتر علوی گرفتم. من آن ترم ۲۴ واحد داشتم. به استاد علوی گفتم من این کارها را بلدم و قبلاً انجام داده‌ام. به من اجازه دهید پروژه‌های انجام دهم و دیگر لازم نباشد هر هفته به آزمایشگاه بیایم. ایشان هم پذیرفتند به شرط این که پروژه خوب باشد. یک پروژه لیسانس را انتخاب کردیم و تا حدی ساده کردیم تا به پروژه آزمایشگاه نزدیک باشد. من پروژه را انجام دادم و ایشان راضی بود. گفتند خوب لازم نیست دیگر به آزمایشگاه بیایی برای امتحان آخر ترم تو را می‌بینم! من گفتم من این پروژه را انجام دادم چرا دیگر امتحان آخر ترم بدهم. ایشان گفتند تو گفتی همه این درس را بلدی پس امتحان آخر ترم باید

گفتگو با پروفیسور بهراد رضوی استاد دانشگاه UCLA

مصاحبه کننده: فائده شیرین اقتصادی

لطفاً کمی راجع به سوابق تحصیلی و کاری‌تان صحبت کنید؟
من سال ۱۹۷۹ وارد شریف شدم. بعد از ۶ ماه اول دانشگاه تعطیل شد و بعد از ۲ سال که دانشگاه دوباره باز شد برگشتم. سال ۱۹۸۵ فارغ‌التحصیل شدم، سال ۱۹۸۸ فوق‌لیسانس گرفتم و به آمریکا آمدم و سال ۱۹۹۱ از استنفورد با مدرک دکترا فارغ‌التحصیل شدم. بعد از آن به Bell Labs رفتم و ۴ سال آن‌جا کار کردم. سپس ۶ ماه در HP Labs بودم و از آن به بعد در UCLA مشغول تدریس هستم.

تمصیلات‌تان در شریف چه کمکی به موفقیت شغلی شما کرده؟

تحصیلات در شریف به من بسیار کمک کرده و بنیان پیشرفت‌های بعدی من بوده است. پایه‌ای که شریف برای ما درست کرده خیلی خوب و کامل است، چه از نظر عملی و چه از نظر تئوری. وقتی ما وارد کار یا مراحل بالاتر تحصیل می‌شویم می‌بینیم که آن چه در شریف آموختیم هر روز مورد استفاده است. در شریف دروس خوبی تدریس می‌شود و استادان نیز خبره هستند. حتی اگر درس‌ها هم کامل تدریس نشوند، دانشجویان آن قدر پیگیر هستند که تا عمق دروس را یاد می‌گیرند.

تمصیلات‌تان در شریف را نسبت به تمصیلات‌تان در غرب چه طور ارزیابی می‌کنید؟

دانشگاه شریف در مقایسه با به دانشگاه‌های این‌جا در سطح بسیار بالایی قرار دارد و این به دلیل دروسی است که در آن‌جا تدریس می‌شود. همچنین، چون دانشجویان قابل‌تری در آن‌جا درس می‌خوانند سطح درسی دانشگاه را بالا می‌برند و به این دلیل است که دانشجویانی که از شریف به این‌جا می‌آیند بسیار بهتر از دانشجویانی هستند که این‌جا دانش‌آموخته‌اند. این نام برتر را شریف مدیون

داریم تمام شود و بیرون بیاییم، وقتی بیرون آمدیم می بینیم لزومی نداشته این همه عجله کنیم.

تا به حال در هیچ یک از برنامه های سوتا شرکت کرده اید؟

نه، متأسفانه برنامه ها در لس آنجلس نبوده و بیشتر در نیوپورت بیچ برگزار می شوند. برنامه های سالیانه بسیار خوب هستند، ولی سوتا کارهای زیادی می تواند انجام دهد که بیشتر با هم باشیم. مثل کوهنوردی و پیک نیک که برنامه ریزی آن ها آسان است در عین حال فرصتی است تا تجدید دیدار کنیم.

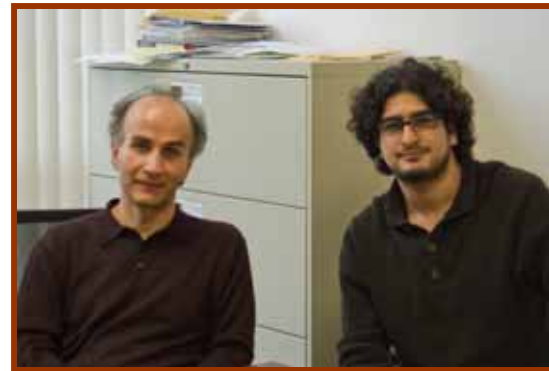
گفتید دانشجویان شریف از بهترین ها هستند. چه پیشنهادی دارید برای دانشجویانی که می خواهند مهاجرت کنند و تعدادشان هم هر روز بیشتر می شود؟

قلیل از هر چیز باید نمراتشان خوب باشد. ولی به جز آن، من دوست دارم ببینم دانشجو تجربه خارج از کلاس هم داشته باشد و اگر این تجربه ها چیزی بیشتر از مدل سازی هم باشد، خیلی ارزشمند است. خیلی از دانشجویها که این جا می آیند با محیط آزمایشگاه و وسایل آزمایشگاه آشنایی زیادی ندارند. به اضافه، عمق مطلب را هم باید بیاموزند. اشتباهی که بعضی از دانشجویان مرتکب می شوند این است که ترم دوم سال چهارم را جدی نمی گیرند چون نمرات آن، جایی تأثیری ندارد. اما اشتباه است و بعدها متوجه این ضعف خواهند شد.

برای دانشجویانی که می خواهند کار آکادمیک بکنند چه پیشنهادی دارید؟

دانشجویانی که می خواهند وارد آکادمی ها بشوند، باید بدانند کاری که می کنند باید از نظر علمی عمق داشته باشد. روی این حساب نمی توانیم وقتمان را روی مطالب متفاوت پخش کنیم. اگر بخواهند کارهای زیادی انجام دهند عمق آن ها کم شده و ارزش علمی نخواهند داشت. کار آکادمیک باید طوری باشد که تا ۱۰ سال بعد هم هنوز مرتبط با علم روز باشد.

برایت ساده باشد. خلاصه من مجبورم شدم تمام آن آزمایشگاه ها را برای امتحان آخر ترم بخوانم. منظور من این است که استاد علوی می دانست که می تواند مرا بیشتر تحت فشار قرار دهد تا بیشتر بیاموزم. این درس ها را بعدها ما سپاس می گذاریم.

شما مقالات و کتاب های زیادی در زمینه ی الکترونیک دارید. کدام را بیشتر دوست دارید؟

در زمینه کتاب ها، یکی از آن ها به نام Integrated Analog Signals بود. این کتاب را در زمان مناسبی نوشتم. چون قبلاً کتاب ها را مختصر می نوشتم ولی انتقاداتی بود که متوجه شدم باید جزئیات بیشتری در کتاب بنویسیم. به این کتاب که رسیدم موقعیتی شده بود تا کتاب موفقی برای استفاده در دانشگاه و صنعت تألیف کنم.

در مورد دو سالی که دانشگاه ها تعطیل بود توضیح بدهید... در این فاصله به چه کاری مشغول بودید؟

سال ۸۰ دانشگاه ها بسته شد و ما نمی دانستیم کی برمی گردیم. ابتدا فکر می کردیم مهرماه برمی گردیم، یا ۶ ماه دیگر. آینده نامعلوم بود. باید کاری می کردم. شروع به مطالعه راجع به الکترونیک کردم و این بدون داشتن استاد آسان نبود. اما می خواستم بهترین استفاده از وقتم را داشته باشم. سپس در شرکتی که تعمیرات رادیو و تلویزیون انجام می داد کار گرفتم و در خانه نیز گاهی مدارهای برقی می ساختم. در سال ۸۱ به تهران آمدم و در جهاد دانشگاهی مشغول به کار شدم. پس از یک سال کار کردن دانشگاه ها مجدداً باز شد.

نتیجه خوب این بود که بعد از دو و نیم سال خیلی چیزها یاد گرفتم و وقتی کلاس های دانشکده برق را برداشتم مطالب را می بلعیدم چون می دانستم چقدر مهم هستند. شاید در این فاصله زمانی بود که دریافتم چقدر این رشته را دوست دارم. گاهی از خودم می پرسم که اگر دانشگاه بسته نشده بود چه کار می کردم. آیا اصلاً علاقه ای به الکترونیک پیدا می کردم یا نه. تا زمانی که در مدرسه هستیم عجله

وبسایت جدید انجمن

ارتقاء کیفی وبسایت انجمن دانشگاه صنعتی شریف SUTA، یکی از اهداف هیأت مدیره جدید بوده است و از قرار اطلاع، مراحل نهایی آماده شدن وبسایت جدید انجمن نزدیک است. در ارتباط با تغییرات جدید، مطلب زیر از آقای مهندس احمد انواری که مدیر فعلی وبسایت انجمن و از دست‌اندرکاران تهیه وبسایت جدید در کنار مهندس فریبرز پلویی هستند به دستمان رسیده است. قابل ذکر است که آقای مهندس انواری ورودی سال ۱۹۹۴ در رشته کامپیوتر دانشگاه شریف هستند که در حال حاضر در شرکت AOL به عنوان مدیر گزارش‌های تحلیلی شاغل هستند.

مدیریت محتوا (Content Management) مفهوم نسبتاً نوینی است. این مکانیسم در پاسخ به مشکلاتی که مؤسسات در نگهداری اطلاعات اینترنتی خود داشتند، شکل گرفت. استفاده از سیستم‌های مدیریت محتوا به جهت آسان‌تر نمودن تولید و نگهداری محتوای وبسایت‌ها و همچنین ارائه سرویس‌ها و خدمات‌های متنوع به امری لازم و ضروری بدل شده است.

در حال حاضر با توجه به نیازهای جدید مطرح شده در خصوص سرویس‌ها و خدمات‌رسانی بهتر سایت SUTA، تصمیم به به‌روز رسانی سیستم مدیریت محتوای فوق با یک سیستم به‌روز و پراکارد جدید گرفته شده و برای این منظور و پس از بررسی‌های صورت گرفته، از سیستم مدیریت محتوای Joomla استفاده می‌شود.

موارد جدید و ارتقاء یافته‌ی سایت در نسخه جدید:

★ **ارتقاء هسته اصلی** سایت به نسخه جدیدتر به لحاظ سرعت بارگذاری، امکان بهره‌برداری از توابع و امکانات جدیدتر زبان برنامه‌نویسی PHP، بالا رفتن سطح نکات ایمنی و استفاده از قالب‌های گرافیکی بهتر و ... لازم به ذکر است، در سایت جدید از آخرین نسخه Joomla (۱.۵.۱۴) استفاده می‌شود.

★ **ارتقاء سرویس‌ها و امکانات موجود** در سایت مانند:

۱- ارتقاء سرویس گالری تصاویر با امکانات بسیار بیشتر از نسخه قبلی.

۲- مدیریت مطالب در سه طبقه به‌صورت بخش/مجموعه/مطلب (سایت قبلی در دو طبقه می‌باشد).

۳- اضافه شدن امکان خروجی مطالب مندرج در سایت با فرمت PDF.

۴- امکان درج محتوا در فرمت‌های مختلف (صوت، فایل فلش، ویدئو و ...) در داخل مطالب سایت.

۵- ارتقاء سرویس لینک‌های مرتبط، با مدیریت بیشتر بر نحوه ارائه آنها در سایت.

۶- ارتقاء سرویس تماس با ما، با امکان تعریف فرم تماس الکترونیکی.

۷- ارتقاء سرویس‌های ارائه آمار در خصوص بازدید، جدیدترین مطالب، جدیدترین مطالب تالارها و ...

۸- ارتقاء سیستم مدیریت کاربران با امکان تعریف فیلدهای متنوع جدید و امکان برقراری ارتباط بین کاربران و همچنین تهیه گزارش‌های متنوع از انواع کاربران (به عنوان مثال:

فارغ‌التحصیلان برق که در سال ۱۳۸۱ فارغ‌التحصیل بوده‌اند و ...)

۹- ارتقاء سیستم خبرنامه با امکان عضویت و ارسال آن به اعضا.

۱۰- ارتقاء سرویس دانلود و امکان آرشیو فایل‌های ارائه شده با قابلیت‌های جدید.

۱۱- ارتقاء سرویس تالارهای گفتگو با امکانات جدید و رعایت موارد امنیتی و اخلاقی (فیلتر نمودن کلمات خاص) و ...

★ اضافه شدن امکانات و سرویس‌های دیگر مانند:

۱- سرویس اسلایدشو برای اخبار و مطالب مهم و جدید.

۲- ثبت نام و عضویت در خبرنامه الکترونیکی.

۳- خروجی RSS برای دیگر سایت‌ها و دریافت RSS از دیگر سایت‌ها.

۴- تابلو اعلانات.

۵- ایجاد گروه‌های دوستی و امکان تبادل مطالب و نظرها بین کاربران.

۶- تعریف انواع فرم‌های مورد نیاز با سرویس فرم‌ساز.

۷- ارائه توضیحات، یادداشت و ... توسط کاربران بر روی مطالب ارائه شده در سایت.

داستان انتقاب شهر میزبان گردهمایی ۲۰۱۰ سوتا

نوشته‌ی: بهنام کامرانی

• کارشناس ارشد مکانیک (طراحی جامدات) از دانشگاه صنعتی شریف ورودی ۱۳۷۵ و کارشناس ارشد مهندسی خودرو از دانشگاه صنعتی چالمرز ورودی ۲۰۰۲

• برنامه نویس و مشاور در شرکت MSC.Software از سال ۲۰۰۴ تاکنون

با تشکر فراوان از شیوا فرهمندراد و علی قره‌باغی برای ویرایش متن.

انتخاب شهر میزبان گردهمایی ۲۰۱۰ سوتا، هرچه بود، ساده و کم‌هزینه نبود. اگر نخواهیم داوطلبی شهر گاتنبورگ (Gothenburg) برای گردهمایی سال ۲۰۰۸ سوتا و بحث‌های قبل از آن را در نظر بگیریم، این انتخاب حاصل کار و تلاش ده‌ها نفر از اعضای فعال سوتا به مدت ۱۰ ماه است؛ با این تأکید که در سه ماه پایانی این پروژه کار روزمره و پیوسته‌ای در جریان بود که گمان می‌کنم در تاریخ فعالیت سوتا بی‌نظیر بوده است. فقط در سه ماه پایانی ۱۲۰۰ (به‌طور متوسط ۱۳ نامه در روز) نامه نوشته شد که پای تک‌تک کلمات آن خون‌دلها ریخته بود. تازه در این آمار، نامه‌نگاری‌هایی که بعضی از افراد پیشنهادکننده‌ی شهرها با مقامات و مسئولین هتل‌ها و سالن‌ها داشتند، و یا نامه‌های خصوصی بین افراد، گنجانده نشده است. یا اگر بتوان آماری از تلفن‌ها و مکالمات و جلسات اینترنتی گروه ارائه کرد، مطمئناً آن هم برای خودش عدد بسیار بزرگی خواهد بود. فکر می‌کنم که هیچ کدام از افراد گروه تصور این حجم کار را در این مرحله برای انتخاب شهر میزبان نمی‌کرد و همه از این لحاظ غافلگیر شدند. در پایان روز رأی‌گیری نهایی، شرایط پس از یک مسابقه‌ی ماراتن نفس‌گیر طولانی برای انسان تداعی می‌شد؛ با این تفاوت که پس از گذشتن از خط پایان مسئولان مسابقه اعلام می‌کردند که مسیری دیگر طولانی‌تر از یک ماراتن در پیش رو است!

به‌طور کلی شاید بتوان این پروژه را به دو دوره کاری تقسیم کرد: دوره اول از ۱۵ ژانویه ۲۰۰۹ تا ۱۵ آگوست ۲۰۰۹ به مدت هفت ماه که در آن کمیته گردهمایی سوتا کشور سوئد را انتخاب و به هیأت مدیره سوتا پیشنهاد کرد.

دوره دوم از ۱۵ آگوست ۲۰۰۹ تا ۱۵ نوامبر ۲۰۰۹ به مدت سه ماه که کمیته‌ی محلی گردهمایی (مستقر در سوئد) در پی یک کار فشرده و روزمره شهر گاتنبورگ را به عنوان میزبان گردهمایی انتخاب نمود.

اگر بخواهیم داستان را از ابتدا تعریف کنیم، کار با تشکیل کمیته‌ی گردهمایی ۲۰۱۰ شروع شد. اندکی پس از پایان انتخابات هیأت مدیره و تشکیل هیأت مدیره جدید سوتا در ماه‌های پایانی سال ۲۰۰۸، پیشنهاد تشکیل کمیته گردهمایی برای تنی چند از اعضای علاقه‌مند فرستاده شد و این کمیته در ابتدای سال ۲۰۰۹ تشکیل گردید. در واقع هیأت مدیره قبلی سوتا آیین‌نامه‌ی تشکیل کمیته‌های اجرایی را تصویب کرده بود و استفاده از کمیته‌های اجرایی در دستور کار هیأت مدیره جدید نیز وجود داشت. وظیفه اصلی این کمیته کمک به هیأت مدیره در زمینه‌ی انتخاب کشور میزبان و به‌طور کلی کارهای مربوط به گردهمایی سال ۲۰۱۰ بود. اعضای این کمیته عبارت بودند از خانم دکتر فرانک قهرمانپور (مدیر گروه - ایران)، آقای دکتر هژبری (آمریکا)، خانم فیروزه عباسیان (کانادا)، و اینجانب بهنام کامرانی (اروپا - سوئد).

در این کمیته، ابتدا با تشکیل جلساتی سعی شد که کشورهای داوطلب میزبانی شناسایی شوند و در عین حال نظر اعضای سوتا در مورد گردهمایی‌های قبلی و اینکه گردهمایی ۲۰۱۰ در چه کشوری باشد، پرسیده شود. از جمله کشورهای مورد نظر، سوئد، امارات متحده (دوبی) و ترکیه بودند. هر یک از این کشورها مزایا و معایب خود را دارا بودند. برای مثال از مزایای دوبی و ترکیه نداشتن مشکل ویزا، نزدیکی به ایران و ارزانی نسبی بود و یکی از معایب آنها کمبود جاذبه‌ی قابل توجه برای جلب اعضا بود. در این مرحله، برای آگاهی یافتن از نظر اعضا فرم‌های نظرسنجی تهیه شد و برای آنان ارسال گردید. از جمله سؤالات قید شده در این فرم نظرسنجی،

تشخیص داده و عملاً برای انجام کار برگزاری در سوئد داوطلب همکاری گردیدند.

در روزهای بعد، این داوطلبان در چند جلسه‌ی اینترنتی شرکت نمودند و عملاً کمیته محلی گردهمایی را تشکیل دادند. وظیفه‌ی اصلی این کمیته انتخاب شهر و محل گردهمایی بود. در ابتدا دو شهر به‌عنوان نامزد اصلی برگزاری مطرح بودند:

گاتنبورگ (Gothenburg) که به زبان محلی **یوتبُری** Göteborg تلفظ می‌شود) دومین شهر بزرگ سوئد است که از قدیم به‌دلیل موقعیت جغرافیایی خود به‌عنوان مرکز صنعتی و بازرگانی منطقه شناخته شده و دانشگاه چالمرز نیز در این شهر قرار دارد و **استکهلم** که به عنوان پایتخت سوئد و یک شهر بسیار زیبای اروپایی مطرح است. رقابت با معرفی این شهرها آغاز شد و بحث‌های زیادی در مورد نکات مثبت و منفی هر کدام از این شهرها در گرفت. در این بین بحث نامزد کردن بعضی شهرهای کوچک هم از طرف تعدادی از دوستان مطرح شد که هرچند در نگاه اول چندان جذاب نمی‌نمود، اما با توجه به ارزانی نسبی در شهرهای کوچک‌تر، نظر این دوستان بر این بود که شهرهای کوچک نیز می‌بایست مورد بررسی قرار گیرند. در میان شهرهای کوچک‌تر در ابتدا نام شهرهای **لینشوپینگ**، **اوپسالا** و **وستروس** مطرح گردید، اما پس از پیشرفت کارها، **لینشوپینگ** و **اوپسالا** به‌دلیل ارائه نشدن سالن مناسب برگزاری یا شرایط نامناسب عملاً کنار گذاشته شدند و **وستروس** به‌عنوان رقیب جدی‌تر از این بین باقی ماند.

با این وصف، سه شهر **گاتنبورگ**، **استکهلم** و **وستروس** عملاً وارد رقابت جدی با یکدیگر شدند. در دو شهر بزرگ اولی، چندین سالن و هتل مختلف در نظر گرفته شده و از آنها استعلام قیمت به‌عمل آورده شده بود تا این‌که بتوان در قدمهای بعدی آنها را با هم مقایسه کرد.

پس از پاره‌ای مباحثات، نظر گروه بر این شد که به تمام انتخاب‌ها نظر انداخته شود و شهری را از ابتدا حذف نکرد. به مرور و با پیشرفت کارها در هر کدام از شهرها مکان‌های

کشور مورد علاقه برای میزبانی گردهمایی از میان انتخاب‌های موجود بود.

نتیجه‌ی این نظرسنجی‌ها به روشنی نشان داد که علاقه برای کشور سوئد بیشتر از کشورهای دیگر است و حدود ۷۰٪ از پاسخ دهندگان کشور سوئد را ترجیح می‌دهند. از آنجایی که کشور سوئد در سال ۲۰۰۸ هم داوطلب برگزاری بود و با توجه به نتایج نظرسنجی، نظر کمیته هم به کشور سوئد معطوف شد و قرار شد که امکان برگزاری گردهمایی در کشور سوئد بررسی شود و در صورت تأیید امکان میزبانی سوئد، این کشور به‌عنوان انتخاب اول مطرح باشد و دومی و ترکیه در جایگاه‌های بعدی قرار گیرند.

به منظور بررسی امکان برگزاری گردهمایی در کشور سوئد، جلسه‌ای برای اعضای محلی ساکن کشور سوئد در شهر «مم» در ۲۰۰ کیلومتری جنوب استکهلم در نظر گرفته شد و اعضای محلی به این گردهمایی دعوت شدند. نکته قابل توجه این‌که از آنجایی که خبر این گردهمایی محلی در خبرنامه‌ی سوتا هم چاپ شده بود، تعداد نسبتاً زیادی از خوانندگان ایرانی درخواست شرکت در این برنامه را داشتند که البته به‌دلیل تنگی وقت و عدم امکان ارسال دعوت‌نامه در فرصت کوتاه، به این افراد توضیح داده شد که متأسفانه کمک چندانی از جانب برگزارکنندگان نمی‌تواند در اختیار علاقه‌مندان به شرکت از ایران قرار گیرد.

به هر حال، جلسه «مم» با شرکت حدود ۴۰ نفر از اعضا و علاقه‌مندان در روزهای شنبه و یکشنبه ۱۵ و ۱۶ آگوست در یک کلبه‌ی ییلاقی برگزار گردید. در بین مهمانان نام‌اعضایی از کشورهای آلمان و هلند هم دیده می‌شد و همین‌طور به‌دلیل اهمیت جلسه، آقای دکتر هژبری به‌همراه همسر گرامیشان هم در آن شرکت نمودند. در این جلسه ابتدا تاریخچه‌ای از کار کمیته گردهمایی تا آن لحظه گزارش شد. سپس موضوع امکان برگزاری در کشور سوئد به بحث آزاد گذاشته شد. در پایان جلسه، نظر نهایی افراد سؤال شد و در این بین جمعی از شرکت‌کنندگان که نظر مثبتی برای برگزاری گردهمایی در سوئد داشتند، این موضوع را ممکن

جذابیت، شهرت، و زیبایی شهر استکهلم در جذب شرکت‌کنندگان بیشتر، و سکونت ایرانیان بیشتری در این شهر.

– **پاکت وستروس**: تأکید بر سالن شیب‌دار و مجهز شهر و قیمت پایین‌تر برنامه‌ی تمام شده.

در روزهای پایانی قبل از رأی‌گیری نهایی، مناظره‌ی اینترنتی بین پاکت‌ها در چند نوبت صورت گرفت؛ به این ترتیب که هر پاکت به نقاط ضعف سایر پاکت‌ها اشاره می‌کرد و توضیح می‌خواست. در این مرحله، جمع انتخاب‌کننده حدود یک هفته فرصت پیدا کرد که پیشنهادهای را با دقت و تأمل بیشتری بررسی و با هم مقایسه کند.

نهایتاً برنامه‌ی رأی‌گیری به صورت اینترنتی و از طریق ایمیل انجام شد. اعضای کمیته محلی که در بازدیدها شرکت کرده بودند و در رأی‌گیری شرکت داشتند، عبارت بودند از: شیوا فرهمند راد، کیوان حجاری، خسرو صباغ‌زاده، مجید ذوالفقاری، مریم ریاضی (ساکن استکهلم)، شهلا سلطانی و منوچهر وثوق (ساکن سندویکن)، اسد ابری (ساکن لینشوپینگ)، داوود نواییان، علی قره‌باغی و بهنام کامرانی (ساکن گاتنبرگ). بعضی از افراد که در سفر بودند، در قاره‌ها (اروپا، امریکای جنوبی و استرالیا) و شهرهای مختلفی حضور داشتند و به‌علت مسئله‌ی اختلاف ساعت، آراء ارسالی در ساعات مختلف می‌رسید. در نهایت، در دور اول رأی‌گیری آراء زیر به‌دست آمد:

گاتنبرگ ۶ رأی؛ استکهلم ۳ رأی؛ وستروس ۲ رأی.

و بدین ترتیب شهر وستروس از گردونه رقابت حذف شد. در دور بعدی و با تقسیم آراء وستروس بین گاتنبرگ و استکهلم عملاً وجود ۷ رأی گاتنبرگ قطعی شد و شهر استکهلم رقابت را پایان یافته اعلام کرد و پیام تبریک ارسال نمود.

بدین ترتیب شهر **گاتنبرگ** پس از چندین سال انتظار به عنوان میزبان گردهمایی ۲۰۱۰ سوتا انتخاب شد.

نامناسب از طرف پیشنهادکننده‌ها کنار گذاشته شد. از دلایل مهم حذف این سالن‌ها، موقعیت نامناسب سالن یا هتل، قیمت بالا، ظرفیت کمتر از ۴۰۰ نفر و یا خالی نبودن سالن در تاریخ‌های مورد نظر بود.

سپس نوبت به بازدید فیزیکی از سالن‌ها و شهرها رسید. ابتدا شهر وستروس مورد بازدید قرار گرفت و جمعی ۸ نفره از دوستان یک شب را در هتل مورد نظر در شهر وستروس به‌سربردند و فردای آن‌روز از سالن شهر بازدید به‌عمل آوردند. در ادامه، از آنجایی که شهر وستروس در فاصله‌ی حدودی ۱.۵ ساعته‌ی استکهلم قرار دارد، تصمیم گرفته شد که فرصت نزدیکی راه به غنیمت شمرده شده و هتل و سالن پیشنهادی شهر استکهلم نیز مورد بازدید قرار گیرد که این‌کار نیز با موفقیت انجام شد.

چند روز بعد نوبت به شهر گاتنبرگ رسید که در آنجا ۶ نفر از اعضا علاوه بر هتل و سالن پیشنهادی، بعضی از مکان‌های پیشنهادی جهت اجرای مراسم شام شب اول و ضیافت شام جشن ۱۰ سالگی سوتا و همین‌طور بخشی از امکانات توریستی شهر را نیز مورد بازدید قرار دادند.

به طور کلی هر یک از سه پاکت پیشنهادی دارای نقاط ضعف و قوت مخصوص خود بود و ارائه‌کنندگان پاکت‌ها با حرارت از پاکت‌های خود دفاع می‌کردند و سعی در جلب نظر سایرین به پاکت خود داشتند. شاید بتوان خصوصیات اصلی پاکت‌های پیشنهادی را به این شرح خلاصه کرد:

– **پاکت گاتنبرگ**: تأکید بر وجود نیروی جوان فارغ‌التحصیلان شریف در دانشگاه چالمرز و تمرکز بیشتر اعضا در این شهر و نقش آنها در برگزاری و آینده‌ی سوتا؛ ارزانی برنامه حدوداً ۴۰٪ نسبت به استکهلم و اختلاف قیمت کمتر از حدود ۱۰٪ با برنامه وستروس؛ ارائه‌ی برنامه‌ی منظم‌تر و مشخص‌تر؛ تأکید بر فاصله‌ی پیاده‌روی بین نقاط مختلف برنامه؛ پوشش زیبایی‌های استکهلم از طریق برنامه بازدید و امکاناتی که شهرداری گاتنبرگ در اختیار سوتا قرار می‌دهد.

– **پاکت استکهلم**: تأکید بر انجام ضیافت شام در سالن معروف مراسم نوبل در صورت امکان تأمین مالی؛ تأکید بر

در بخش آخر اعضای بورد به همراه خانم دکتر فرانک قهرمانپور پانلی تشکیل دادند و گفت و شنودهای مفیدی در ارتباط با مسائل مختلف بین حاضرین و اعضای بورد صورت گرفت. بخش اعظم بحث پیرامون گردهمایی ۲۰۱۰ از جمله محل، زمان برگزاری و همچنین اخذ ویزای سوئد گذشت که پیشنهادهای دوستان به مسئولین سوتا منعکس خواهد شد. در پایان حاضرین در بیرون از سالن به گفتگوهای دوستانه و گرفتن عکس یادگاری با هم پرداختند.

در این گردهمایی همچون همیشه، سوتا از حضور فعال و کمک مسئولان و اعضای دفتر فارغ التحصیلان بهره جست. بدینوسیله از کمک‌های خانم مهندس موسوی و کادر محترم دفتر انجمن تشکر می‌شود. عکس‌های این گردهمایی توسط مهندس زهرای گرفته شده است.

فبرنامه انجمن دانشگاه صنعتی شریف (SUTA)

تهیه و تنظیم: شاخه و نکور

نشانی سایت انجمن: WWW.SUTA.ORG

نشانی خبرنامه: SUTAnewsletter@gmail.com

گردهمایی اعضا و دوستداران سوتا در تهران

تهیه شده توسط فانم مهندس فرزین رادکانی

گردهمایی اعضا و دوستداران سوتا روز یکشنبه ۲۴ آبان ماه ۱۳۸۸ از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در دانشگاه صنعتی شریف - سالن جابربن حیان واقع در دانشکده شیمی برگزار شد. در این گردهمایی حدود ۷۰ نفر از فارغ التحصیلان و اساتید دانشگاه شریف حضور داشتند. تعداد شرکت کنندگان کمتر از حد انتظار بود که دلیل آن را می‌توان نزدیکی این برنامه با چندین برنامه‌ی متفاوت از سوی انجمن فارغ التحصیلان دانست. وجود سه تن از اعضای بورد سوتا (خانم مهندس فروزنده طیبی، خانم مهندس فرزین رادکانی و آقای مهندس فرخ ملیحی) و دو تن دیگر از اعضای سابق و فعال هیأت مدیره انجمن سوتا (خانم دکتر فرانک قهرمانپور و آقای دکتر بقاعی) هم غنای بیشتری به این گردهمایی بخشید.

ابتدا آقای مهندس فرخ ملیحی به نمایندگی از هیأت مدیره سوتا به معرفی کوتاهی از اعضای جدید پرداخت و از پروژه‌های در دست اجرا به حاضرین گزارشی ارائه نمود. ایشان در این گزارش، دو برنامه سوتا یعنی جایزه دکتر مجتهدی و جایزه یک عمر تلاش را معرفی کردند و از هیأت علمی دانشگاه و اعضای

سوتا خواستند که در این برنامه‌ها همکاری کنند. سپس خانم مهندس طیبی گزارشی از فعالیتهای انجام شده در دیگر شاخه‌های سوتا در مدت انتخاب هیأت مدیره جدید سوتا به حاضرین داد. همچنین خانم دکتر فرانک قهرمانپور عضو سابق بورد سوتا و مسئول شاخه امارات و مسئول کمیته گردهمایی ۲۰۱۰ نیز گزارشی از فعالیت‌ها در شاخه امارات و نتایج نظرسنجی انجام شده درباره گردهمایی ۲۰۱۰ دادند. آقای مهندس مرتضی مرتضوی از اعضای سوتا که ساکن سیدنی استرالیا هستند، درباره‌ی فعالیتهای اعضای سوتا در آنجا صحبت کردند. مهندس فریبرز پلویی از اعضای سوتا که مسئولیت طراحی وبسایت جدید سوتا به ایشان واگذار شده است، گزارشی از وضعیت کار و قابلیت‌های جدید وبسایت ارائه کرد. حاضرین پیشنهادهایی درباره سایت داشتند که حتماً مورد توجه قرار خواهد گرفت.